

Economisch-Statistische Berichten

ALGEMEEN WEEKBLAD VOOR HANDEL, NIJVERHEID, FINANCIËN EN VERKEER

ORGAAN VOOR DE MEDEDELINGEN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR DE RIJNVAART

UITGAVE VAN HET INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN

16^E JAARGANG

WOENSDAG 4 FEBRUARI 1931

No. 788

INSTITUUT VOOR ECONOMISCHE GESCHRIFTEN.
Algemeen Secretaris: Prof. Mr. Dr. G. M. Verrijn Stuart
ECONOMISCH-STATISTISCHE BERICHTEN.

COMMISSIE VAN ADVIES:

Prof. Mr. D. van Blom; J. van Hasselt; Jhr. Mr. L. H. van Lennep; Mr. K. P. van der Mandele; Prof. Dr. N. J. Polak; Mr. Dr. L. F. H. Regout; Dr. E. van Welderen Baron Rengers; Prof. Mr. H. R. Ribbius; Jan Schilthuis; Mr. Q. J. Terpstra; Prof. Mr. F. de Vries.

Gedelegeerd lid: Prof. Mr. Dr. G. M. Verrijn Stuart.

Redacteur-Secretaris: H. M. H. A. van der Valk.

Secretariaat: Pieter de Hoohweg 122, Rotterdam.

Telefoon Nr. 35000. Postrekening 8408.

Abonnementsprijs voor het weekblad franco p. p. in Nederland f 20,—. Buitenland en Koloniën f 23,— per jaar. Losse nummers 50 cents. Leden en donateurs van het Instituut ontvangen het weekblad gratis.

Advertenties f 0,50 per regel. Plaatsing bij abonnement volgens tarief. Administratie van abonnementen en advertenties: Nijgh & van Ditmar's Uitgevers-Maatschappij, Rotterdam, Amsterdam, 's-Gravenhage. Postchèque- en giro-rekening No. 145192.

3 FEBRUARI 1931.

Ook deze week kwam er in den toestand van de geldmarkt geen verandering en ook de gewone geldvraag voor de maandswisseling bracht geen wijziging van betekenis. De noteering voor particulier disconto liep zelfs nog iets terug en kwam op $1\frac{3}{16}$ à $1\frac{1}{4}$ pCt.; terwijl de prolongatierente tusschen 1 en $1\frac{1}{2}$ pCt. schommelde. Alleen callgeld was, zooals steeds bij de maandswisseling, meer gevraagd en kon van $\frac{1}{2}$ pCt. tot $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ pCt. stijgen. Het aanbod was echter ruim opgewassen tegen de slechts uiterst kleine vermeerdering van de vraag; zoodat er, wat op den ultimo wel zeer weinig zal voorkomen, tenslotte nog eenig aanbod bleef bestaan, dat geen plaatsing kon vinden.

* *

Op den weekstaat van De Nederlandsche Bank blijkt, dat de ultimo-eischen geen invloed hebben gehad op den post binnenlandsche wissels, welke met ruim f 0,4 miljoen blijkt te zijn teruggelopen. De post beleeningen daarentegen steeg met ruim f 4 miljoen. Belangrijker is de wijziging in de rekening van het Rijk, welke op den vorigen weekstaat nog een saldo in rekening-courant aanwees van bijna f 31 miljoen, dat thans plaats gemaakt heeft voor een renteloos voorschot van ruim f 1,2 miljoen.

De post papier op het buitenland zoowel als de diverse rekeningen onder het actief zijn gedaald en wel de eerste met f 0,3 miljoen, de laatste met ruim f 4 miljoen. De metaalvoorraad der Bank nam af met ruim f 0,4 miljoen, voornamelijk uit hoofde van afgifte van zilveren munt.

Ook de rekening-courant-saldi van anderen zijn teruggelopen en wel met bijna f 10 miljoen. De toename van de bankbiljetten in omloop bedraagt bijna f 40,5 miljoen. Het beschikbaar metaalsaldo daalde met ruim f 250.000. Het dekkingspercentage is $53\frac{1}{2}$.

* *

De afgelopen week heeft zich door een algemeene vastheid der wisselkoersen gekenmerkt. De maandswisseling heeft bijna geen invloed uitgeoefend; het ruime geld stimuleerde de hausse. Er ging veel om. Ponden stegen van $12.06\frac{7}{8}$ tot $12.08\frac{9}{16}$, Dollars van 2.4859 tot 2.4875. Dollars in Londen liepen van 4.8550 tot 4.8560 terug. Ook Marken konden zich verder verbeteren, nu aan de tijdelijke onzekerheid van den koers, veroorzaakt door de groote Russische valuta-aankopen in Berlijn — valideerende tegen de goudzendingen — een einde schijnt te zijn gekomen. Van 59.08 kwam de koers op 59.15. (Dollars tegen Marken 4.2070). Fransche Francs hooger: $9.73\frac{3}{4}$ — $9.75\frac{1}{2}$ (Ponden tegen Francs 123.90). Ook Belga's waren zeer gezocht en stegen van 34.65 tot 34.70. (Ponden tegen Belga's $34.83\frac{1}{4}$). Zwitsersche Francs waren daarentegen lager; zij kwamen van 48.10 op 48.08. Ponden stegen in Zwitserland van $25.09\frac{1}{4}$ tot 25.14. Skandinavische deviezen alle hooger: Kopenhagen 66.55, Oslo 66.54, Stockholm 66.64. Peseta's onzeker met een lagere tendens: 25.85—25.35. Zloty's $27.87\frac{1}{2}$. Rupees hooger: 89%. Het Australische Pond is verder gedeprimeerd; het doet thans 23.30 pCt. disagio. Rio was aanvankelijk flauw en liep tot $21\frac{1}{4}$ terug; de laatste dagen kon de koers zich wederom verbeteren en kwam op $22\frac{1}{2}$; slot $21\frac{1}{4}$. Argentijnsche Pesos onveranderd: 75%. Uruguay Dollars $1.67\frac{1}{2}$. Mexicaansche Dollars 1.14. Canada: 2.4850.

Ook op de termijnmarkt vielen flinke omzetten waar te nemen. Er is nog steeds vraag naar contant voor beleggingsdoeleinden. De slotnoteeringen waren: voor 1- en 3-maands Ponden $\frac{12}{16}$ — $\frac{5}{8}$ en $1\frac{1}{8}$ — $\frac{13}{16}$, voor Dollars 9—7 en 22—20 en voor Marken 7— $6\frac{1}{2}$ en 19—18, alles onder den kassa-prijs.

LONDEN, 2 FEBRUARI 1931.

De speciale wisselaanbiedingen, waarvan wij in ons vorig bericht reeds met een enkel woord melding maakten, werden verleden week regelmatig voortgezet tegen een prijs van $2\frac{7}{16}$ pCt. Er werd daarmede een belangrijk bedrag uit de markt genomen, zoodat de geldkoers niet beneden ongeveer 2 à $2\frac{1}{4}$ pCt. noteerde.

Nu het blijkt, dat het met dezen maatregel ernst is, heeft de discontomarkt ook aan de noteering van $2\frac{7}{16}$ — $\frac{1}{2}$ pCt. vastgehouden. En deze wisselprijs heeft werkelijk ook het gevolg gehad van aankopen voor buitenlandsche rekening en de daarmede verband houdende verbetering in enkele der wisselkoersen. Toch is deze verbetering nog niet afdoende, want op 123.90—92 en $4.85\frac{1}{2}$ zijn Francs en Dollars toch nog te dicht bij het gouduitvoerpunt om van een rustige stemming te dien opzichte te kunnen spreken. Wij zouden dan ook liever een noteering van $2\frac{1}{4}$ zien, daar de noteering van sterling dan ongetwijfeld eene aanmerkelijke verbetering zou ondergaan.

De guldenkoers is feitelijk de eenige valuta, welker noteering flink gecregeerd heeft op de discontoverlaging van de centrale bankinstelling aldaar. De reactie van Francs en Dollars op de verlaging van het bankdisconto te Parijs en New-York is nog steeds niet voldoende.

EEN GEORGANISEERDE TERMIJNMARKT VOOR SUIKER OP JAVA.

In de door de „Cambridge Economic Service” onlangs uitgegeven monografie over suiker van J. W. F. Rowe worden, na een uitvoerige beschrijving van de geschiedenis en de werking van de V.J.S.P., als de voornaamste verdiensten van de verkoop-organisatie der Java-suikerplanters aangemerkt:

1o. het voorkomen van onderlinge concurrentie van de fabrieken in een „koopers-markt”;

2o. het voorkomen van verliezen, die het gevolg zouden kunnen zijn van het niet nakomen door koopers van de gesloten koopovereenkomsten.

Het lijkt geen twijfel, dat ten tijde van de oprichting van de verkooporganisatie het sub. 1o. genoemde voordeel van de aaneensluiting in ruime mate aanwezig was. Toen toch ontbrak, als gevolg van de zeer bijzondere tijdsomstandigheden, de gelegenheid om het product af te schepen. Dientengevolge verdrongen zich de verkoopters in de letterlijke beteekenis des woords om de koopers en waren zij bereid zich van hun product te ontdoen tegen prijzen, die de kosten bij lange na niet goed maakten. De aaneensluiting van de fabrikanten maakte een eind aan deze wilde verkopen, die ongetwijfeld werden gestimuleerd door een depressie-psychose, waarvan wij de demoraliserende werking op velerlei gebied in het juist afgelopen jaar ook nog weer eens duidelijk hebben kunnen waarnemen. Het geloof, dat door de oprichting van de verkooporganisatie de prijs zou worden opgehouden, gaf den fabrikanten, maar vooral ook hun financiers moed. Zoodra de onverkochte voorraden waren „ingebracht”, zooals men dat noemt, bij de V.J.S.P., voelde men zich veilig. Men voelde ze niet meer als een drukkende en dreigende last en begon ze weer te beschouwen als een waardevol actief tegenover de passiva der ondernemingen.

Dat de aaneensluiting alléén een afdoende maatregel zou zijn geweest schijnt hoogst twijfelachtig; immers, ware er niet vraag gekomen van een zijde, die toen de beschikking had over de noodige scheepsruimte, dan had ook de V.J.S.P. niet veel kunnen uitzichten. Die vraag kwam tenslotte van de zijde van de British Royal Sugar Commission, met dat gevolg, dat einde 1918, op een betrekkelijke kleinigheid na, de geheele oogst van 1918 was verkocht. Die vraag zou stellig ook zijn gekomen, indien de V.J.S.P. niet hadde bestaan. In dat geval zouden de speculanten, die meer vertrouwen in de toekomst hadden getoond te bezitten dan de niet-verbonden planters, enorme winsten hebben behaald. Zooals de zaken nu evenwel zijn gelopen hebben de planters die winsten kunnen boeken. Wat den niet aaneengesloten planters ontbrak, nl. een gezond vertrouwen in de toekomst, is van het begin af aan het bezit geweest van de V.J.S.P. Wat de enkelingen niet durfden, of uit hoofde van hun financiële verplichtingen misschien niet konden, nl. het aanhouden onder die buitengewone omstandigheden van hunne voorraden, heeft de V.J.S.P. wél gedurfd en zij heeft daarbij gewonnen. Het was dit vertrouwen in een wending ten gunste méér dan de machtspositie van de organisatie, die tenslotte tot het doel, nl. bevestigende suikerprijzen, heeft gevoerd. Dat onder normale omstandigheden, dus bij vrijen handel en toereikende afscheepgelegenheid, een verkooporganisatie de prijzen zou kunnen opvoeren, of den val daarvan, indien die logisch voort zou moeten vloeien uit de wereldpositie van het product, zou kunnen tegenhouden, moet evenwel ernstig worden betwijfeld.

Dit eerste door Rowe als voornaamste voordeel aangemerkte punt, hoezeer het ook een der essentialia van de V.J.S.P. bij haar geboorte was, mag dus thans niet te zeer meer gelden.

Anders staat het met het tweede punt. De V.J.S.P. heeft direct leering getrokken uit de harde lessen van het verleden, speciaal die van 1917, en dies nam zij

INHOUD.

	Blz.
EEN GEORGANISEERDE TERMIJNMARKT VOOR SUIKER OP JAVA door G. A. P. Weyer	124
De Duitsche handelsklassen-wet door A. Rom Colthoff	125
Loonsdaling en daling der kleinhandelsprijzen door Dr. R. van Genechten.....	127
Wat hebben wij Nederlandsche exporteurs het meeste noodig? door G. C. Limborgh Meijer	128
De wettelijk verplichte gezinsvergoedingen in België door F. Breedvelt	129
BUITENLANDSCHE MEDEWERKING:	
De financiële toestand van Frankrijk door Prof. B. Nogaro	131
Na de conferentie door Prof. Dr. P. Geyl.....	132
AANTEKENINGEN:	
De geldmarkt in Januari	133
Wereldsuikeroogst	134
BOEKAANKONDIGINGEN:	
J. Hostie: Le statut international du Rhin, bespr. door Mr. J. Zaaijer	135
MAANDOIJFERS:	
Rijkspostspaarbank	135
Productie der Steenkolen-, Bruinkolen- en Zoutmijnen	135
Postchèque- en Girodienst	135
Giro-omzet bij De Nederlandsche Bank	136
Posterijen, Telegrafie en Telefonie.....	136
STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN.....	136—142
Geldkoersen. Bankstaten. Verkeerswezen.	
Wisselkoersen. Goederenhandel.	

in haar verkoopvoorwaarden de bepaling op, dat bij het aangaan van een niet-prompte koopovereenkomst een behoorlijke cautie moest worden gesteld. Daarmede is een eind gemaakt aan het systeem, dat door koopers op den rug van de fabrikanten in het product werd gespeculeerd, zoo goed als zij in tweede en verdere hands-transacties op elkaars rug speculeerden. De warwinkel, die aan het licht kwam toen in 1917 de posities van in deconfiture geraakte Chineesche handelaars werden geliquideerd, had duidelijk aange-toond, dat het zoo niet langer door kon gaan.

Hoe begrijpelijk en niet genoeg te waardeeren het nu ook is, dat de V.J.S.P., althans wat de zaken in de eerste hand betreft, daar radicaal een eind aan maakte, moeten wij hierin, naar het mij voorkomt, toch niet zien een natuurlijk gunstig resultaat van de verkooporganisatie als zoodanig. Immers, door het opnemen van de bedoelde cautie-bepaling in haar contracten deed de V.J.S.P. niets anders, dan het corrigeren van den op dat punt hoogst primitieven en gebrekkig geoutilleerden Indischen handel, die er tot zoover genoeg mee had genomen, dat de transacties tot stand kwamen op eenvoudig makelaarscontract, zonder registratie en zonder cautie, eenvoudig in blind, en helaas dikwijls misplaatst, onderling vertrouwen. De Indische handel miste het apparaat, dat voor een veilig handelsverkeer op termijn een absolute noodzakelijkheid is, nl. een liquidatie-kas of dergelijk instituut; het was dus volkomen logisch, dat de V.J.S.P. in die leemte, voor zoover het hare eigen transacties betrof, zij het op eenzijdige wijze, direct voorzag. Maar juist doordat zij voor een groote groep van belanghebbenden het in het leven roepen van een betere marktoutilage niet meer direct noodzakelijk deed zijn, is ook de grootste stimulans weggenomen om tot dit *op den duur* toch absoluut noodzakelijke apparaat te geraken. Juist omdat de V.J.S.P. alle zorgen van den verkoop overnam van hen, die bij een gezonde vervolmaking van het handelsmechanisme desniettenstaande toch een zeer groot belang blijven houden, met name de suikerfabrikanten en de hen vertegenwoordigende lichamen op Java, is er bij die groep een zekere mate van onverschilligheid voor dit uiterst belangrijke punt ontstaan. Dit mag nòch aan de V.J.S.P. nòch aan die belanghebbenden worden verweten. Fabrikanten en hun vertegenwoordigers hebben met den eigenlijken handel niets meer te maken; het aantal leidende personen, die den ouden tijd nog hebben meegemaakt en de dessous en de perikelen van den handel uit eigen harde ervaring hebben leeren kennen, is langzamerhand uiterst gering

geworden. Het ware dus onbillijk hun dit gebrek aan belangstelling te verwijten. Maar het lijkt een niet te gewaagde stelling dat, indien de suikerfabrikanten individueel nog in even nauw contact met de markt stonden als vroeger het geval was, zij reeds lang gedwongen zouden zijn geweest het initiatief te nemen tot een reorganisatie van de Indische productiemarkten, die op dit groote punt nog even primitief zijn als ten tijde van de oprichting van de V.J.S.P., en dan zou wellicht de vastberadenheid en het doorzettingsvermogen, dat de suikermensen bij zoo onderscheidene gelegenheden en op zoo velerlei gebied getoond hebben in ruime mate te bezitten, ook de vertegenwoordigers van andere branches van den Indischen handel over de streep hebben getrokken.

* * *

Dat dit alsnog geschiede, en wel zoo spoedig mogelijk, schijnt mij een belang van de eerste orde, en zeker niet het minst voor de suiker, hoezeer die zich ook tot op zekere hoogte veilig moge voelen met de cautie-bepalingen van de V.J.S.P. Immers, de laatste jaren hebben voldoende bewezen, dat het monopolie van de Javasuiker in het Oosten niet zoo hecht en onaantastbaar meer is als het placht te zijn. Java zal dus zoo geutiliteerd moeten zijn, dat het alle consumptiemarkten paraat kan bedienen, en dit schijnt alleen mogelijk als zich op Java vestigt een uitmuntend georganiseerde, veilige termijnmarkt, waar ieder koopman, waar ook gevestigd, mits hij zich onderwerpt aan de bepalingen, die voor het verkeer op alle termijnbeurzen worden gesteld, zijn transacties in suiker kan doen. De Javamarkt wordt dan toegankelijk voor de geheele, bij suiker belanghebbende wereld, en niet slechts, als thans, voor een betrekkelijk kleine groep van plaatselijke ingewijden.

Ik meen, dat Java voldoet aan alle eischen, die aan een termijnmarkt moeten worden gesteld: het heeft een enorm productie-apparaat, ligt uiterst gunstig in het groote consumptiegebied van het Oosten, heeft een gezond, stabiel muntwezen en een uitmuntend werkend, internationaal georiënteerd bankwezen en, wat het belangrijkste is, de markt wordt niet beïnvloed door de handelspolitiek van het land zelf. Er zijn geen beschermende of preferentiele rechten noch uitvoerpriemies of belemmeringen. De Javamarkt zal dus kunnen zijn een getrouwe, immers zonder hinderpalen tot stand gekomen, afspiegeling van vraag en aanbod op de wereldmarkt, en diensvolgens zullen suikerkooplieden en raffinadeurs van de geheele wereld op de Javamarkt terecht kunnen, hetzij voor hun effectieve aankopen, hetzij voor hunne termijnzaken, mits zij slechts de waarborgen geven en krijgen, die voor het doen van deze zaken nu eenmaal noodzakelijk zijn. Het tot standkomen van een behoorlijk georganiseerde termijnmarkt voor Javasuiker op Java zal dus de afzetmogelijkheden van het Java-product op den duur stellig vergrooten. De georganiseerde markt zal Java in contact brengen met de geheele suiker verwerkende en suiker consumeerende wereld, op gelijke wijze als de termijnmarkten van bijv. Londen en New-York, met alle gunstige gevolgen van dien. Op den duur, dit blijkt den laatsten tijd overduidelijk, zullen de producenten op Java zich toch niet kunnen blijven contenteren met de Oostersche isolatie, zoowel omdat de productie het absorptievermogen van het Oosten overtreft, als wel omdat andere producenten trachten de markt in het Oosten voor zich te winnen.

Het mag bekend worden verondersteld, van welk groot nut de termijnmarkt te New-York steeds voor de Cubaansche producenten is geweest. Daar toch kunnen zij op elk oogenblik hun toekomstig product op veilige wijze op termijn verkoopen, waarmee zij zich, lang voordat het oogsten aanvangt, van een bepaalden prijs kunnen verzekeren. Slagen zij er daarna in, hun product op betere voorwaarden voor andere verscheping te verkoopen, dan kunnen zij ieder moment den oorspronkelijken termijnverkoop door een

aankoop op denzelfden termijn te niet doen. Doch blijft New-York als bestemming convenieeren, dan is hun suiker op het gesloten termijncontract in elk geval leverbaar. De Cubaansche fabrikanten behoeven dus niet te wachten tot reflectanten op hun product komen bieden, maar zij kunnen op elk door hen zelf te kiezen moment het initiatief tot verkoop nemen.

Afgescheiden van de noodzakelijkheid om deze kwestie ook voor Java onder oogen te zien lijkt de kans op welslagen thans daarom zoo gunstig, wijl het er naar uit gaat zien, dat de termijnmarkt van New-York langzamerhand onbruikbaar gaat worden voor den wereld-termijnhandel, gelijk dat waarschijnlijk ook het geval is met de graanmarkt te Chicago. Op die markten toch vormt de handelspolitiek van Amerika een onberekenbare factor; outsiders kunnen den invloed daarvan niet schatten en trekken zich dus van die markten voor hun termijnzaken terug. Een niet-gemanipuleerde markt zal dus waarschijnlijk een goede kans hebben.

Ik meen, dat een dergelijke georganiseerde termijnmarkt, compleet met liquidatiekas e.d., een logische completeering zou zijn van de suikerorganisatie en geloof te mogen voorspellen, dat de andere producten dan spoedig zullen volgen. Dit zou voor den Indischen handel nieuwe aspecten openen, waaraan zij maar al te zeer behoefte heeft.

Tenslotte de opmerking, dat ik mij zeer wel bewust ben, dat het denkbeeld geenszins nieuw is. Met name heeft de heer Th. G. H. Stibbe ook in dit tijdschrift reeds jaren geleden⁴⁾ getracht belangstelling te vinden voor de oprichting van liquidatie-kassen op Java, terwijl de heer Tio Poo Tjiang in zijn dissertatie „De Suikerhandel van Java” in 1923 reeds hetzelfde heeft bepleit. Tot dusver was de Indische handel voor deze raadgevingen nog niet voldoende gevoelig. Moge het initiatief thans van „de suiker” komen.

G. A. P. WEYER.

DE DUITSCHE HANDELSKLASSEN-WET.

Een van de eerste maatregelen, die de Duitse regering aan den nieuwen Rijksdag voorstelde, was het ontwerp-„Handelsklassengesetz” van 7 October 1930, waarmede de vorige Rijksdag zich kort voor zijn uiteengaan ook reeds had beziggehouden. Herhaalde malen heeft de Duitse regering verklaard, dat zij in deze wet één der voornaamste bestanddeelen van haar landbouwpolitiek ziet. Het behoeft daarom niet te verwonderen, dat zij — niettegenstaande de verschillende advies-instanties, zoals de vorl. Reichswirtschaftsrat, nog over het wetsontwerp moesten beraadslagen — deze regeling heeft opgenomen in de noodverordening „zur Sicherung von Wirtschaft und Finanzen”, welke de rijkspresident d.d. 1 December 1930 op grond van art. 48 der Grondwet heeft uitgevaardigd. De bepalingen van het ontwerp-Handelsklassengesetz zijn daarin opgenomen (deel 8, hoofdstuk V) onder den titel: „Vorschriften zur Verbesserung der Marktverhältnisse für deutsche landwirtschaftliche Erzeugnisse”.

De bedoeling van de invoering der handelsklassen is het geven van een wettelijken grondslag aan het streven naar standaardiseering van landbouwproducten, de verhandelbaarheid van het Duitse product te verhogen en het daardoor ook in den strijd tegen de buitenlandsche concurrentie te steunen.

De regeling, die thans van kracht is, komt hierop neer, dat de regering, met toestemming van den Rijksraad, minimum-eischen kan stellen voor verschillende klassen landbouwproducten, waaronder ook begrepen worden die van tuin- en wijnbouw, van de iemkerij en van de visscherij. Voorts vallen daaronder ook alle door be- en verwerking verkregen levens- en voedingsmiddelen. Welke waren in het bijzonder voor de invoering van handelsklassen geschikt zijn, zal van

⁴⁾ Zie E.-S. B. van 28 Nov. 1923 en 12 Dec. 1923.

geval tot geval worden bepaald na overleg met deskundigen uit de betreffende kringen van het bedrijfsleven.

De verkooper zal alleen dan aansprakelijk zijn, dat zijn waren voldoen aan de minimum-eischen voor de betreffende klasse, wanneer die waren als behoorende tot een bepaalde klasse worden aangeboden. De verplichtingen gaan dus niet zóó ver, dat indien bijv. voor groenten-conserven handelsklassen zijn vastgesteld, alle groenten-conserven ook steeds in handelsklassen moeten worden verhandeld, doch alleen, wanneer zij met aanduiding van een klasse te koop worden aangeboden. Het geldt hier volgens de Regeering geen novum in de wetgeving, want een soortgelijke bepaling kent par. 494 van het Bürg. Gesetzbuch (koop op monster), terwijl ook verwezen wordt naar par. 463, volgens welke bij het ontbreken van een voorgespiegelde eigenschap van het goed, de koper inplaats van ruiling of prijsvermindering ook schadevergoeding wegens wan-prestatie kan verlangen.

Behalve voor het geven van wettelijke standaardklassen, heeft de regeering ook de bevoegdheid, met toestemming van den Rijksraad, de regelmatige prijsnoteringen van openbare beurzen, veilingen en andere markten verplichtend voor te schrijven voor de verschillende handelsklassen. Voorloopig is er nog van afgezien voor te schrijven, dat de handelsklassen zonder meer ook voor de beursnoteringen als basis van vergelijking moeten worden genomen, doch het wordt niet uitgesloten geacht, dat men hier nog eens toe zal gaan. De regeling, zooals zij nu luidt, volstaat met de mogelijkheid om de prijsnoteringen van de beurzen over te nemen en als algemeene norm voor te schrijven. Ook voor andere waren, waarin niet van een bepaalden beurshandel sprake is, doch waartrent toch regelmatig noteringen voorkomen, kan de regeering die noteringen, indien daaraan voldoende betekenis kan worden gehecht, voor de handelsklassen voorschrijven.

Tenslotte kan de regeering — weer met toestemming van den Rijksraad — voorschriften geven omtrent uniforme aanduiding en verpakking alsmede omtrent uniforme maten en gewichten van verpakte hoeveelheden, waarin de goederen van een bepaalde klasse, zowel in het groot als in het klein, uitsluitend mogen worden verhandeld.

Teneinde de instelling van handelsklassen het gewenschte resultaat te doen hebben, acht de Duitse regeering het noodig nauwkeurig toe te zien, dat de als „Klassenwaren” in het verkeer gebrachte producten ook werkelijk aan de eischen hunner klasse beantwoorden. Uit overwegingen van practischen aard zag men ervan af algemeen voor te schrijven, dat waren slechts dan als „Klassenwaren” in het verkeer mogen worden gebracht, wanneer zij als zoodanig gekeurd („begutachtet”) zijn. Doch anderzijds moest de mogelijkheid van deskundige contróle te allen tijde gewaarborgd zijn. Daarom zullen in samenwerking met de erkende vertegenwoordigende organisaties van landbouw, handel en industrie contrólestations in het leven worden geropen, waaraan particuliere controleurs („Begutachter”) verbonden worden. Deze moeten ook adviezen geven over de onderbrenging van bepaalde artikelen in de daarvoor bestemde klassen. In het bijzonder zal er naar gestreefd worden, dat de beoordeelingen der controleurs over het geheele Rijk zooveel mogelijk uniform zijn. De kosten, aan de contróle verbonden, zullen door speciale heffingen van belanghebbenden gedekt worden.

Tot zoover de regeling zelf. Het is uiteraard op dit moment nog niet mogelijk het resultaat, dat daarmede bereikt zal worden, te overzien, doch het schijnt van belang op enkele speciale zijden van het vraagstuk de aandacht te vestigen.

In Duitse kringen, waar men sedert geruimen tijd op het aanvaarden van standaardkwaliteiten heeft

aangedrongen, verwacht men van de thans door de Handelsklassen-wet verkregen gedwongen standaardisering gunstige resultaten voor den Duitschen land- en tuinbouw. Naar de meening dezer voorstanders is het juist de standaardisering, zoowel in productiemethoden als in marktorganisatie geweest, die den buitenlandschen producenten zoo'n grooten voorsprong heeft gegeven. Hooge invoerrechten ten spijt hebben nog altijd de Hollandsche boter, kaas, eieren en groenten, de Deensche boter en eieren, het Amerikaansche fruit enz. een afzetgebied in Duitschland kunnen behouden, enkel en alleen door uniforme kwaliteit en verpakking, waarop de koopers vertrouwen kunnen. Wel hebben de Duitschers geprobeerd dit na te volgen — men denke o.a. aan de campagne voor het „Deutsche Frischei”, dat nog slechts een minimaal klein deel van de productie vertegenwoordigt — doch tot dusverre met weinig succes. Men hoopt nu door de instelling van wettelijke kwaliteitsklassen iederen producent een spoorslag te geven om zijn productie zoodanig te verbeteren, dat zijn artikelen in de hoogste klasse, waarvoor ook de beste prijzen zullen gelden, ingedeeld worden en zodoende de normalisatie te forceeren. De klassenindeeling met overeenkomstige prijsregeling brengt dus een premie op vervaardiging van goede kwaliteiten of, zooals het onlangs in een Duitsch artikel werd uitgedrukt: „Es entsteht also eine Differentialrente für das bessere Produkt”. Het spreekt intusschen vanzelf, dat die „Differentialrente” alleen optreedt, wanneer de eischen voor de beste klasse inderdaad hoog genoeg gesteld worden. Want gebeurt dat niet dan krijgen wij, inplaats van een premie voor het betere produkt, een egalisatie naar beneden, die alle energie om betere kwaliteiten te produceeren, zal doen verdwijnen.

Zoo zal de Duitse regeering, gelijk bij alle maatregelen, die diep in het maatschappelijke leven ingrijpen, ook op dit terrein met de uiterste voorzichtigheid moeten voortgaan om het beoogde effect te bereiken. Men behoeft bij het bepalen der grenzen tusschen de verschillende klassen, vooral in verband met den daarvoor gestelden prijs, maar even af te wijken van wat het koopend publiek als billijk en economisch gerechtvaardigd voelt, of het vertrouwen in de klassenindeeling verdwijnt en de Duitse landbouw raakt met zijn producten in vergelijking met de buitenlandsche nog verder achterop.

Intusschen is nog niet recht duidelijk hoe de Duitse regeering uitvoering zal geven aan de bevoegdheid om het volgen van bepaalde beursnoteringen verplichtend voor te schrijven voor den handel in klassenwaren. Die noteringen toch hebben alleen betekenis voor hen, die gewoon zijn op die beurzen te koopen of te verkoopen, maar wat belet de opvolgende handelaar en tenslotte de winkelier, om voor zijn tusschenkomst een andere winst op de goederen te nemen dan zijn collega? Waar blijft bij de aankraking met het koopend publiek dan de uniforme prijsnotering? Het zal interessant zijn mettertijd na te gaan, hoe de betreffende uitvoeringsmaatregelen op deze vragen antwoord geven.

Bij het lezen van de Duitse Handelsklassen-wet zal men wellicht op de gedachte komen, dat wij in ons land iets dergelijks kennen in den vorm van de maatregelen tot uitvoering der Warenwet. Op grond daarvan kan inderdaad de overheid ook minimum-eischen aan waren stellen, doch het doel, dat daarmede beoogd wordt, is een geheel ander. Terwijl men met het „Handelsklassengesetz” een bepaalden tak van nationale voortbrenging op een hooger plan wil brengen, teneinde hem tegen buitenlandsche concurrentie beter te wapenen, beoogt onze Warenwet in hoofdzaak waarborgen tot bescherming van de algemeene volksgezondheid te scheppen. Het is wel mogelijk, dat in verband daarmede ook voorschriften tot bevordering van de eerlijkheid in den handel worden gegeven, die wellicht in bepaalde gevallen tot normalisatie kunnen leiden, doch dan staat daarbij toch bijna altijd de

bescherming van het publiek, dat niet voldoende bij machte is het gekochte te controleren, op den voorgrond. Normalisatie zou in die gevallen in ons land meer middel zijn om het publiek te beschermen, in Duitschland is normalisatie ten voordeele van de nationale productie het doel. Dit verschil wordt ook duidelijk geïllustreerd door het feit, dat in ons land de overheid de geheele kosten der keuringsdiensten voor haar rekening neemt, terwijl volgens de Deutsche wet de kosten der controle in den vorm van „Gebühren” door de particuliere belanghebbenden gedragen moeten worden.

Hoe de Handelsklassen-wet tegenover de ingevoerde buitenlandsche producten zal worden toegepast en welken haar invloed zal zijn, kan nog niet nauwkeurig worden overzien. Het antwoord, dat de Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Binnenlandsche Zaken en Landbouw d.d. 18 December ll. gegeven hebben op de desbetreffende vragen van de Tweede Kamerleden Van de Bilt en Kampschöer geeft in dit opzicht ook geenerlei zekerheid. Eenerzijds wordt geruststellend gezegd, dat „de wet zelf geen bepalingen bevat, welke belemmerend zijn voor den Nederlandschen uitvoer naar Duitschland”, maar even verder moeten de Ministers toch ook toegeven: „Het is echter mogelijk, dat in de uitvoeringsbepalingen, die op grond van de wet zullen worden vastgesteld, voorschriften kunnen voorkomen, die den Nederlandschen uitvoer naar Duitschland kunnen bemoeilijken.” Dat dit ook voor de Ministers geen ijdele vrees is, bewijst wel het feit, dat het gezantschap te Berlijn reeds van instructies is voorzien om eventuele moeilijkheden, die zich als gevolg van het „Handelsklassengesetz” voor den Nederlandschen uitvoer mochten voordoen, te trachten uit den weg te ruimen.

Ook wij gelooven, dat men, gezien de duidelijk uitgesproken bedoeling van de wet: „den Vorsprung, den das Ausland auf diesem Gebiete vielfach hat, einzuholen und namentlich auch die ausserordentlich hohen Einfuhren an landwirtschaftlichen Edelerzeugnissen allmählich dadurch überflüssig zu machen, dasz entsprechende Mengen und Qualitäten deutscher Erzeugnisse an ihre Stelle treten”, er vrijwel zeker van kan zijn, dat wij deze wet mettertijd kunnen toevoegen aan de uitgebreide stalencollectie van administratief protectionisme, dat de laatste jaren in verschillende landen hoogtij viert. Een Deutsche courant schreef dezer dagen terecht: „Hier bieten sich für eine künstliche Fernhaltung ausländischer Produkte reichliche Möglichkeiten.”

Dat onze uitvoerhandel deze bedreiging ook gevoelt, bewijst het onlangs door de Rotterdamsche Kamer van Koophandel tot de regering gerichte adres, waarin op de gevaren, voortspruitend uit de Deutsche Handelsklassen-wet, wordt gewezen. Men behoeft nog niet eens aan het ergste geval te denken, dat men bijv. kaas alleen in achthoekige vormen in den handel toelaat, waardoor de Hollandsche en Zwitsersche normaalvormen buitengesloten zouden worden. Ook het stellen van zeer lage gewichtsgrenzen voor de verpakte eenheden, bijv. voor groenten en fruit, zou voor onzen export reeds zeer belemmerend werken, doordat de vracht op het buitenlandsche product dan veel te zwaar zou drukken.

Ook is de vrees geuit, dat de minimum-eischen der verschillende handelsklassen zoo gesteld zouden worden, dat de eerste klasse reeds beneden de kwaliteit der beste buitenlandsche goederen zou liggen, met het gevolg, dat deze laatste, indien zij als „erstklassig” worden aangeprezen, eventueel gelijkgesteld worden met Deutsche producten van minder kwaliteit; de prijsregeling verhindert dan ook om een hooger prijs te vragen. Gelijk boven uiteengezet, is de eenige mogelijkheid om dit te voorkomen, het ingevoerde artikel zonder eenige aanduiding van klassen te verhandelen. Men valt dan buiten de verplichtingen der wet en heeft de kans om een prijs in overeenstemming

met de betere kwaliteit te kunnen bedingen. Het blijft echter de vraag of en in hoeverre het Deutsche publiek zulk een niet-geclasserd artikel zal blijven koopen.

Hoe het zij, uit een en ander blijkt wel, dat met betrekking tot de maatregelen, die de Deutsche regering tot uitvoering van de Handelsklassen-wet zal nemen, waakzaamheid van onzen kant dringend geboden blijft.

A. ROM COLTHOFF.

LOONSDALING EN DALING DER KLEINHANDELS- PRIJZEN.

Het is bekend, dat één van de bezwaren, waarmede veranderingen in de waarde van het geld gepaard gaan, daarin bestaat, dat de prijzen van verschillende diensten en goederen zich niet in hetzelfde tempo wijzigen als dit met andere prijzen het geval is. Zoo is één van de bezwaren bij waardedaling van het geld, dat de loonen o.a. langzamer stijgen dan de prijzen van de producten en daarentegen ziet men bij waarde-stijging van het geld het loonconservatisme zich tegen loonsdaling verzetten. Dit doet zich ook weer voor, nu de tegenwoordige crisis gepaard gaat met een sterke waarde-stijging van het geld, waardoor in Nederland bijv. het indexcijfer gedaald is van 146 in Januari 1929 tot 119 in December 1930. Wat men ook moge meenen omtrent de oorzaak van de economische crisis, iedereen zal het er mee eens zijn, dat de ongelijktijdigheid in de verandering der prijzen, een wrijvingsverschijnsel is bij de wegname waarvan — wanneer dit zonder andere belangen te schaden kan gebeuren — iedereen belang heeft. Immers, de depressie is te omschrijven als een toestand, waarbij de geproduceerde goederen geen afzet meer kunnen vinden tegen een prijs, die hun kosten goedmaakt. Wanneer, zooals nu, de prijzen van een zeer groot aantal goederen in een verhouding gedaald zijn, die in het algemeen niet zoo heel veel uit elkander loopt (men zie bijv. de percentages, die gegeven worden in het statistisch overzicht van groothandelsprijzen, dat welkijks in de E.-S. B. wordt opgenomen), dan is het duidelijk, dat de ruilverhouding van deze goederen onderling ongeveer gelijk gebleven is en dat de moeilijkheid daarin haar uitdrukking vindt, dat de ruilverhouding tusschen deze goederen en de diensten, die er noodig zijn om hen te verkrijgen, zich hebben gewijzigd, omdat de prijzen van de diensten niet in dezelfde mate gedaald zijn als de goederenprijzen. Een daling van de geldloonen schijnt dus, van dit punt uit beschouwd, de eenvoudigste oplossing van de crisis. Men zal echter de redeneering, die hiertegen van arbeidszijde wordt ingebracht, moeten billijken, dat op deze wijze de arbeiders dreigen het slachtoffer te worden van de veranderingen in de waarde van het geld, want dat het niet juist zou zijn te zeggen, dat hun reëel loon gelijk blijft bij daling van het geldloon, omdat de prijzen van de producten eveneens gedaald zijn. De arbeiders hebben immers te rekenen, niet met groothandelsprijzen, maar met de kosten van hun levensonderhoud, bepaald door kleinhandelsprijzen, terwijl deze kosten van levensonderhoud weinig of niet zijn gedaald. Zoo zijn de kosten van levensonderhoud voor een arbeidersgezin gedaald, in Amsterdam van 95,7 pCt. in Juni 1929 (October 1923 tot September 1924 = 100) tot 88,7 pCt. in December 1930, terwijl in den Haag de verhouding nog ongunstiger is en de kosten van levensonderhoud voor een arbeidersgezin gedaald zijn van 78,7 pCt. in Juni 1929 (1921 = 100) tot 75,9 pCt. in December 1930. M.a.w. de kleinhandelsprijzen hebben de daling van de groothandelsprijzen in geen deele gevolgd en zoolang dit niet het geval is, beteekent elke daling van het geldloon voor den arbeider ook een offer aan reëel inkomen.

Dat het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud minder snel daalt dan het algemeen indexcijfer,

ligt ongetwijfeld voor een deel aan de verschillende wijzen van samenstelling van deze twee cijfers en m.i. is dan ook de wijze, waarop het algemeen indexcijfer wordt berekend en de gemiddelde van groothandelsprijzen, die min of meer willekeurig zijn gekozen en zonder dat met hun relatieve belangrijkheid rekening wordt gehouden, terwijl daarenboven het gemiddelde dat men kiest, ook weer willekeurig is, niet geheel betrouwbaar. Ik voor mij geloof dat, wanneer het indexcijfer in de toekomst de groote diensten zal moeten bewijzen, die vele economen daarvan verwachten, een minder mechanisch systeem van berekening zal moeten worden toegepast en dat een oplossing, zooals ik verdedigd heb in de *Economist van Maart 1930*, waarin ik gronden aanvoer om de kosten van levensonderhoud van de arbeiders zelf tot een element te maken bij de samenstelling der indexcijfers, een redelijker maatstaf voor de waarde van het geld zou zijn.

Dit belet echter natuurlijk niet, dat de moeilijkheid zelf zich zou blijven voordoen en dat de oplossing ervan, wanneer zij niet door overleg geschiedt steeds, zooals de meeste wrijvingsverschijnselen, met veel leed gepaard zal gaan. Het is immers duidelijk dat, wanneer niet werkloosheid enorme percentages van de bevolking zal treffen of een algemeene stijging van het prijsniveau weer intreedt, waarop — gezien het internationaal karakter van het verschijnsel en de voor zoover al bekende dan althans niet beheerschte oorzaken, die het veroorzaken — weinig kans bestaat, zich tenslotte toch een loonsdaling zal moeten voordoen, terwijl de daling van de kleinhandelsprijzen dan op deze wijze in den overgangstijd noodzakelijkerwijze moeilijkheden ondervinden, die des te meer tot ontevredenheid aanleiding zullen geven, omdat hiertoe geen noodzaak bestaat, daar immers de wereldproductie zeker de laatste jaren niet is afgenomen en er dus niet direct een reden is, waarom de arbeiders een kleiner aantal goederen tot hun beschikking zouden moeten krijgen. Integendeel, deze daling van de loonen zal zelf op de productie op dat oogenblik een slechten invloed uitoefenen.

Het is duidelijk, dat een oplossing van het wrijvingsverschijnsel, waarbij de daling van de kleinhandelsprijzen voorafgaat aan de daling van de loonen, wenschelijker is en meer in overeenstemming met hetgeen wij als billijk beschouwen. Nu is echter het economisch bezwaar, dat hiertegen bestaat, dat niet is in te zien, waardoor een daling van de kleinhandelsprijzen zou kunnen worden veroorzaakt, wanneer niet eerst de loonen van de arbeiders dalen. Immers, de arbeiders zijn voor de meeste artikelen van dagelijks gebruik grenscoopers en zolang hun bereidwilligheid om denzelfden prijs voor die goederen te betalen niet vermindert, zullen de verkoopers van die goederen niet spoedig aanleiding hebben, een dergelijke vermindering te verwezenlijken. Daling van de kleinhandelsprijzen wordt dan vervangen door groote winsten in den tusschenhandel, toename van het aantal tusschenhandelaren, stijging van de prijzen van winkelhuizen. Vermindering van de bereidwilligheid der arbeiders kan ontstaan, doordat zij het loon dat zij krijgen, gedeeltelijk opsparen, maar er is geen aanleiding te veronderstellen, dat dit zal gebeuren, omdat dit immers van hen een vrijwillige vermindering van hun tegenwoordige behoeftenbevrediging zou beteekenen, waar voor hen geen aanleiding toe bestaat.

Zoo zit men dus in een vicieuse cirkel die, wanneer men niet ingrijpt, slechts langs een tijd van leed en onrust tenslotte weer tot een nieuw evenwichtspunt kan leiden. Het is voldoende bekend, dat de overheid in Italië heeft getracht hier een uitweg te vinden door naast de loonsdaling een geforceerde daling van de kleinhandelsprijzen te verwezenlijken. Persoonlijk ben ik van meening, dat een verwezenlijking van dit systeem, niet tot de onmogelijkheden behoort. Het heeft op vele sociale maatregelen vóór,

dat het niet tegen de economische wetmatigheid ingaat, maar deze alleen wil bevorderen. Het is echter natuurlijk alleen denkbaar in een land met een zeer sterk centraal gezag en ik ontveins mij niet, dat het ook daar zeer vele bezwaren ontmoet en dikwijls tot kleinere of grootere moeilijkheden en misbruiken aanleiding zal moeten geven. In elk geval is voor Nederland een dergelijk systeem reeds daarom uitgesloten, omdat het zich niet laat rijmen met de hoogte waardeering, die men bij ons volk voor de persoonlijke vrijheid ontmoet. Het is echter de moeite waard te wijzen op enkele initiatieven, die in deze richting in België in eenzelfde verband genomen zijn: Voorloopig op een kleine schaal, maar die m.i. voor uitbreiding vatbaar zijn. Bij Vlamingen en Walen staat de waardeering der persoonlijke vrijheid even hoog als in Nederland, maar men heeft juist door overleg getracht een oplossing voor de moeilijkheid te vinden, die zich ook daar voordoet en daarenboven nog gecompliceerd wordt door het feit, dat vele loonsvereenkomsten de hoogte van het loon mede vaststellen, in verband met het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud, dat echter — naar iedereen erkent — verschillende fouten toont, waarvan de belangrijkste is, dat het — wat voor het indexcijfer voor kosten van levensonderhoud zeker niet te verdedigen valt — geen rekening houdt met de relatieve belangrijkheid der verschillende producten. De noodzakelijkheid van loonsdaling heeft men ook daar overwogen. Men heeft echter getracht verband te leggen tusschen de loonsdaling en de daling van de détailprijzen. Het initiatief is daarbij uitgegaan van de „Chambre syndicale des entrepreneurs et fournisseurs de travaux publics et civils du pays de Namur”. Deze heeft, toen zij zich verplicht zag aan de arbeiders een loonsdaling van 10 pCt. aan te zeggen, daerbij tevens medegedeeld een lijst van winkels, die bereid waren tegen vertoon van de door de Kamer afgegeven kaart, een prijsverlaging van 10 pCt. op hun producten toe te staan. De beweging is in een enigszins andere vorm, die een meer platonisch karakter draagt, door de werkeververeening van Mechelen en daarna door de ondernemers van Brugge overgenomen. Het Naamsche initiatief lijkt inderdaad de mogelijkheid van een oplossing, althans van een verzachting van de moeilijkheid, in zich te sluiten. Ongetwijfeld heeft het, vooral wanneer het aantal der aangesloten kleinhandelaren niet groot genoeg moest zijn, ook zekere bezwaren, maar de moeilijkheid waarvoor men staat, is groot genoeg om te overwegen of het stelsel niet op een ruimer schaal toepassing verdient. Ik meen daarom goed te doen er hier de aandacht op te vestigen.

Dr. R. VAN GENECHTEN.

WAT HEBBEN WIJ NEDERLANDSCHE EXPORTEURS HET MEESTE NOODIG?

Deze vraag komt onmiddellijk bij ons op, zoodra wij over onze export spreken, hooren of lezen. Telkens voelt men de groote moeilijkheden, waarmee de export, dus de mogelijkheid omzins invoer te betalen, te kampen heeft, hetzij door onkunde bij de exporteurs, hetzij door onwil van het buitenland, maar ook dikwijls door eigen schuld of door misverstanden ontstaan. Zoo heb ik thans voor mij liggen de maandelijksche mededeelingen van de Nederlandsche Kamer van Koophandel te Buenos Aires No. 2 van 31 Augustus 1930. Ik vraag mij af, of er nog wel één goede eigenschap bij den Nederlandschen exporteur aanwezig is! Een ieder zal het apprecieëren, dat de fouten onze exporteurs worden blootgelegd, maar toch geloof ik, dat er grenzen zijn en indien werkelijk mocht blijken, dat de betreffende mededeelingen juist zijn, dan moet toch de mogelijkheid geschapen worden deze leveranciers op de een of andere wijze te signaleeren! Of is er van de zijde der betreffende Kamer wellicht overdrijving in het spel?

Dan heb ik nog voor mij een rapport over den exporthandel met Amerika. De kwalificatie van den Nederlandschen exporteur is hier nog strenger, nog onaangener. Ik begrijp eenvoudig niet, hoe het mogelijk is, dat er nog landen op de wereld zijn, die van Nederlanders durven koopen! Eigenwijs, jaloersch, achterdochtig, gierig, geflatteerde monsters, mij dunkt, daar kunnen wij het wel mee doen, vooral als we nog in aanmerking nemen, dat het ontbreken dezer eigenschappen uitzondering is.

Wij weten allen, hoe buitengewoon moeilijk de tegenwoordige economische toestand in binnen- en buitenland is, welk een enorm moeilijke periode landbouw, handel en industrie doormaken, zeker de export-industrie niet het minst! In verhouding tot de concurrerende landen zeer zware sociale lasten, in tegenstelling met meerdere landen zeer starre doorvoering der 48-urige werkweek, onvoldoende inzicht in bevoegde kringen van de noodzakelijkheid van economische voorlichting, en mede als gevolg hiervan, gebrek aan het hoog noodige geld voor de Nederlandsche Kamers voor Koophandel in den vreemde, en voor de propaganda aldaar, ernstige handelsbelemmeringen in het buitenland door tariefmuren of door „ambtelijke voorschriften” (teneinde de bestaande tariefverdragen netjes te kunnen ontduiken), ziedaar zoovele moeilijkheden, waarmee exporteurs te kampen hebben. En dan nog de allertreurigste reputatie, die wij in het buitenland schijnen te bezitten! Dit laatste is eigenlijk nog het ernstigste van alles! Tenminste indien het waarheid bevat! En dat moeten wij toch voor een gedeelte aannemen!

Ongeveer 25 jaren geleden werd mij op de schoolbanken bij het handelsonderwijs geleerd, dat de Nederlandsche exporteurs geen besten naam hadden in het buitenland, maar dat hunne reputatie toch langzamerhand iets beter werd. Thans lees ik kwalificaties, die ik mij niet had kunnen denken als te zijn synoniem met den Nederlandschen exporteur.

Thans mijn vraag gesteld als titel boven dit stuk: „Wat hebben wij Nederlandsche exporteurs het meeste nodig?” En dan is het mijn vaste overtuiging, dat het eerst noodige is het ophalen onzer reputatie! Niet door de betreffende exporteurs te signaleren, waarschijnlijk zullen dan de meesten onzer wel aan de kaak gesteld moeten worden, maar door ontoelaatbare handelingen aan een lichaam, hetzij het Verbond van Werkgevers, hetzij aan de Kamer van Koophandel, onder wier ressort de betreffende exporteur behoort, of aan een ander lichaam, mee te deelen, terwijl dan dit lichaam den betreffenden exporteur den indruk zijner handelingen in het buitenland duidelijk maakt. Ik ben ervan overtuigd, dat een dergelijk systeem zeer zeker goede resultaten zal afwerpen, speciaal, indien bij meermalen herhaalde gegronde klachten zekere eischen omtrent kwaliteit of hoeveelheid gesteld zouden kunnen worden. De preventieve werking alleen zal reeds groot zijn.

Waarschijnlijk zullen vele lezers onmiddellijk zeggen, dat kan niet, het is te duur, de vrijheid wordt belemmerd enz. De eerste bedenking is een oppervlakkige hypothese; zonder grondig onderzoek mag men er zich niet op deze wijze van afmaken. De tweede bedenking is oogenschijnlijk waar, maar hier heeft m.i. de regeering ervoor te zorgen, dat de betreffende Kamers van Koophandel in den vreemde, misschien nog beter de consuls, over voldoende fondsen beschikken, opdat een grondig onderzoek naar ingebrachte klachten mogelijk is en dat personeel gehouden kan worden om deze op te sporen. Zoolang de regeering in dezen in gebreke blijft, zullen niet alle klachten onderzocht kunnen worden, tenzij de betrokkenen terwille van de reputatie van den Nederlandschen exporteur in het algemeen zich opofferingen getroosten.

Trouwens langzamerhand zal toch ook wel in regeeringskringen zijn doorgedrogen het inzicht, dat onze export toch zeker een der voornaamste bronnen onzer

welvaart is, dat met bevorderen van den export ge- paard gaat verlevendiging in geheel het economische leven en dat het juist in tijden van groote depressie het moment is, dat men zich met alle kracht heeft te werpen op opbouw en uitbouw.

De derde tegenwerping is waar, maar ik betwijfel of ze veel waarde heeft, want de gevolgen van deze zoo gewenschte vrijheid zien wij gesignaleerd in de rapporten, zooals hiervoren werden aangehaald.

Boven stelde ik de vraag „Tenminste indien het waarheid bevat”, dit naar aanleiding der mededeelingen omtrent de reputatie der Nederlandsche exporteurs. Tevens gaf ik als mijn meening „dat moeten wij toch voor een gedeelte aannemen”. Zeer zeker zullen in de verkondigde meeningen overdrijvingen en generalisaties zitten, welke niet geheel te verdedigen zijn. Ik kan mij voorstellen, dat, indien een Kamer veel klachten krijgt (indien er geen klachten zijn, gaan de transacties veelal zonder dat men, en zeker ook de Kamer, er veel van hoort), zij onwillekeurig geneigd is deze als waar en algemeen op te vatten, speciaal waar de mededeelingen natuurlijk gewoonlijk van den importeur komen en deze vanzelfsprekend van hooren zeggen meerdere soortgelijke gevallen kent.

Bovendien kan ik mij indenken in het geval, dat terwijl men als Nederlander telkens en telkens weer steken op zijn landgenooten moet aanhooren, en dan van deze landgenooten bovendien nog meerdere malen „eigenwijze” opmerkingen ontvangt, men kribbelig wordt en bij een goede gelegenheid dit eens duchtig uitspreekt, d.w.z. door overdrijven tracht het kwade en verkeerde te verbeteren. Het is menselijk; of het goed is, is een tweede, waarover ik niet wensch te spreken. Wel acht ik het verkeerd, dat deze uitingen in haar algemeenheid, zooals die van de Kamer van Koophandel te Buenos Aires, in de couranten komen. Dat is beslist niet goed en te betreuren.

Wat de Nederlandsche exporteur het meeste nodig heeft, is het ophouden der reputatie van soliede leveranciers, waaraan onverbrekkelijk verbonden het onderhouden van een uitmuntenden voorlichtingsdienst in den vreemde en in eigen land. Dit laatste kost geld en is regeeringstaak. Wanneer zullen wij daar op steun mogen rekenen? Hierover zal onder de exporteurs geen verschil van meening kunnen bestaan, hierover hebben wij geen twistpunten als daar zijn bij de hulp resp. steun aan de industrie, hier geen vrijhandelaar contra protectionist, hier alleen de exporteur, die de mogelijkheid vraagt om zijn taak naar behooren te kunnen vervullen ten voordeele van handel en industrie, ter bestrijding der werkloosheid, ter verbetering van den algeheelen economischen toestand.

G. C. LIMBORGH MEIJER.

DE WETTELIJK VERPLICHTE GEZINSVERGOEDINGEN IN BELGIË.

Sinds jaren wordt zoowel in de litteratuur als in de practijk een strijd gevoerd tusschen de voor- en tegenstanders van het gezinsloon en van de daarmee samenhangende vraagstukken. Als nadeel van het gezinsloon, van het loon naar behoefte, in plaats van naar bekwaamheid, wordt dan door de tegenstanders vaak gewezen op de gevolgen van het losmaken van de belooning van den factor arbeidskracht van de waarde van het arbeidsproduct. In Nederland is reeds op verschillende wijzen tegemoetgekomen aan de wenschen van de voorstanders van gezinsloon, bijv. door kinder-toeslag, doch niet in die mate, dat zij reeds bevredigd zijn.

In verband met dezen strijd is het interessant om na te gaan, hoe in België, zonder ook maar iets van het principe van loon naar bekwaamheid prijs te geven, een wettelijke regeling ontstaan is, die tegemoet komt aan de belangen der groote gezinnen. Dit is bereikt door de wet van 4 Augustus 1930, die de wettelijk verplichte gezinsvergoeding uitbreidt tot alle personen in dienst van anderen. Deze nieuwe wet legt

een last op een deel der Belgische industrie, terwijl de Belgische Staat een last van 30 miljoen frank per jaar op zijn schouders neemt.

Het systeem van de gezinsvergoedingen, oorspronkelijk een Fransche idee, is in de jaren na oorlog in België overgenomen. Eerst alleen door het particulier initiatief aangemoedigd, droeg het meer een incidenteel karakter om de verlaging van het reële loon door de daling van den frank, althans voor gezinshoofden eenigszins te compenseeren. De gezinsvergoedingen misten echter elke wettelijke basis, waarom in 1924 de volksvertegenwoordiger Carton de Wiart een wetsvoorstel indiende om bij het gunnen van werken voor rekening van den Staat aan die leveranciers de voorkeur te geven, die aan hun personeel gezinsvergoedingen geven, welk voorstel was gebaseerd op een reeds in enkele steden, o.a. Luik, bestaand régime. Dit ontwerp werd echter in 1925 door de Kamer verworpen, waarop Carton de Wiart in 1926 een nieuw ontwerp indiende, waarin aansluiting bij een z.g. compensatiekas voor gezinsvergoedingen verplicht gesteld werd voor alle leveranciers aan overheidslichamen. Dit wetsontwerp werd gedurende de parlementaire behandeling nog wel gewijzigd, doch vormt in groote lijnen toch de basis van de op 14 April 1928 van kracht geworden wet, die voorschrijft, dat in de bestekken voor rijkswerken een bepaling moet opgenomen worden betreffende het toekennen van gezinsvergoedingen.

Deze wet had dus geen algemeen karakter en betrof lang niet alle ondernemingen. Verplicht om zich aan te sluiten bij een compensatiekas waren alleen de industrieëlen, die werken uitvoerden voor of leverden aan Staat, provincies, gemeenten, aan bedrijven, die een overheidsdienst in concessie hebben en aan openbare instellingen en instellingen van openbaar nut. Deze verplichting werd bij de wet van 4 Augustus 1930 uitgebreid tot alle werkgevers in industrie, handel en landbouw, ook al hebben zij slechts één (niet-inwonenden) werknemer in dienst.

Overigens zijn er tusschen de beide wetten geen groote verschillen; dit blijkt wel uit het feit, dat de meeste compensatiekassen reeds nu haar statuten aangepast hebben aan den nieuwen toestand, die bedrijfs-gewijze tusschen 1 Januari 1931 en 1 Juli 1932 intreedt.

Al dreigde tijdens de behandeling van het nieuwe wetsontwerp het gevaar, dat de geheele uitvoering van de wet in handen zou komen van een overheidsorgaan, de compensatiekassen bleven behouden.

Gehandhaafd blijft dus het systeem van verplichte aansluiting van den werkgever bij een compensatiekas voor gezinsvergoedingen. Deze kassen, die meestal regionaal, in bepaalde gevallen als bijzondere kas ook bedrijfsgewijze door de werkgevers opgericht zijn, dienen om het zoo vaak tegen het beginsel van loon naar behoefte aangehaalde bezwaar te ondervangen, dat de werkgevers in de verleiding zouden komen om werknemers met een groot gezin ten bate van ongehuwde werknemers te ontslaan. Onverschillig of de werknemer gehuwd of ongehuwd is en hoeveel kinderen hij te zijnen laste heeft, betaalt de werkgever voor hem een bedrag van 0.65 frank per dag geleverden arbeid, (waaronder volgens interpretatie van den Minister ook verstaan moeten worden Zon- en feestdagen, ja in sommige gevallen zelfs stakingsdagen.) Voor vrouwen bedraagt de bijdrage 0.35 frank, waar is dus wel de tendenz zit om mannen zoo mogelijk door vrouwen, doch niet om gehuwden door ongehuwden te vervangen. Buiten deze premies moeten de werkgevers nog bijdragen in de administratiekosten en voor het reservefonds der kas.

De werkgevers zijn niet vrij om tot elke compensatiekas toe te treden; deze moet bij Koninklijk Besluit toegelaten worden. Om toegelaten te worden moeten de kassen rechtspersoonlijkheid hebben als vereeniging zonder winstgevend doel, overeenkomstig de wet van 27 Juni 1921. Voorts moeten zij als uit-

sluitend doel hebben het uitkeeren van gezinsvergoedingen en eventueel van andere daarmee verband houdende uitkeeringen als bijv. geboortepremiën, terwijl de statuten moeten vermelden het gebied, waar binnen de betrokken werkgemeenschappen moeten wonen en eventueel het bedrijf, dat zij moeten uitoefenen om toe te kunnen treden. Bij een kas moeten minstens 7 werkgevers met 1500 werknemers aangesloten zijn.

De mogelijkheid bestaat voorts, dat voor bepaalde bedrijfstakken als bijv. havenwerken, de werkgevers verplicht worden zich bij een bijzondere bedrijfskas aan te sluiten. De uitvoering der wet berust voor die werkgevers, welke zich niet aansluiten bij een compensatiekas of een bijzondere kas, bij een overheidsorgaan, de hulp-compensatiekas; het overheidsorgaan treedt dus eerst secundair op.

De vergoeding, welke aan alle werknemers gegeven wordt, moet minstens per maand bedragen 15, 20, 40, 70 en 100 franken voor het eerste, respectievelijk, tweede, derde, vierde en vijfde (en elk daarop volgend) kind; zij wordt gegeven tot aan het einde van den schoolplichtigen leeftijd, doch minstens tot aan het bereiken van den 14-jarigen leeftijd van het kind, terwijl in sommige gevallen tot aan het 18e jaar van de gezinsvergoeding genoten kan worden. Volgens het traditioneel gebruik der compensatiekassen zijn de vergoedingen steeds bestemd voor de moeders, die het recht hebben er zelfstandig ten bate van de kinderen over te beschikken. De wet kent dan ook 3 soorten personen, die van de wet profiteeren, nl. de attributaire, dat is de werknemer, wiens dienstverband tot het toekennen van de vergoeding aanleiding geeft, de allocataire, dat is de persoon, die de vergoeding in handen krijgt, dus de moeder en de bénéficiaire, dat is het kind, wien de vergoeding ten goede komt.

Behalve gezinsvergoedingen kunnen de compensatiekassen ook geboortepremies e.d. geven, zuigelingenconsultatieinrichtingen stichten, kinderen uitzenden naar vacantiëkolonies, verpleegsters aanstellen, enz.

Conflicten, welke zouden ontstaan tusschen de kassen en de rechthebbenden, worden opgelost door een college van scheidsrechters, welks instelling in de statuten van de kas kan worden vastgelegd. Dit college moet voor de helft uit afgevaardigden van de bij de kas aangesloten werkgevers en voor de andere helft uit belanghebbende arbeiders bestaan; die door den Minister van Arbeid benoemd worden op voordracht van de bedienden- en arbeidersorganisaties. Voorzien de statuten niet in de oprichting van een college van scheidsrechters, dan komen de geschillen voor den werkrechtshoofdenraad (een in België bestaande rechtbank voor arbeidsaangelegenheden) of, indien deze ter plaatse niet bestaat, voor den vrederechter.

Geschiedt de compensatie dus in eerste instantie door de kassen, de compensatieinstelling van den tweeden graad is de Nationale Kas voor gezinsvergoedingen, waarbij alle compensatiekassen van rechtswege worden aangesloten; deze kas heeft voorts tot taak het uitkeeren van gezinsvergoedingen, waarvan de attributaire geen werknemer is in den zin van deze wet, dus bijv. bij den werkgever inwoont, of geen betrekking meer heeft tengevolge van een arbeidsongeval. De inkomsten van de Nationale Kas bestaan uit de helft van de overschotten der goed gesitueerde compensatiekassen, waarmee de noodlijdende kassen worden gesteund en uit een jaarlijksche bijdrage van 30 miljoen franken van den Staat, die dient om bovengenoemde vergoedingen te verleenen en voor het overige verdeeld wordt over alle derde en volgende kinderen, die ten laste zijn van de compensatiekas.

De andere helft van de eventuele winst der compensatiekassen moet gestort worden in het reservefonds dier kas en wel tot dit fonds gelijk is aan het in twee maanden uit te betalen bedrag aan vergoedingen. De rest van het overschot kan dan door de compensatiekas gebruikt worden om bijv. geboortepremiën te geven.

Door reeds van te voren een bestemming te geven aan eventuele overschotten komt er een einde aan het oude systeem der terugbetalingen aan die werkgevers, die meer bijdragen betaalden dan aan de in hun dienst zijnde rechthebbenden aan gezinsvergoeding werd uitbetaald. Dit systeem, dat bovendien nog eens uitdrukkelijk verboden wordt, was onder de oude wet mogelijk en had natuurlijk tot gevolg, dat het in dienst nemen van gezinshoofden grootere lasten voor den werkgever met zich bracht dan het aannemen van ongehuwden.

Van de bepalingen der wet zijn er enkele van belang voor buitenlandsche leveranciers en wel die bepalingen, die handelen over aanbiedingen uit het buitenland. Wanneer een der organen, die reeds volgens de wet van 1928 verplicht waren om in hun bestekken op te nemen de verplichting van den industrieel om aangesloten te zijn bij een compensatiekas, zich er op beroept, dat een Belgische aanbieder duurder is dan een buitenlandsche, zal nagegaan worden of de buitenlandsche producent of handelaar ook een even hooge gezinsvergoeding verleent; is dit niet het geval, dan zal voor de vergelijking der aanbiedingen, de buitenlandsche aanbieder verhoogd worden met een door den Minister te bepalen percentage. Dit dient om zoo nauwkeurig mogelijk den last door de wet op de Belgische productie gelegd, te verlichten. Krijgt de buitenlandsche leverancier toch de bestelling, dan is hij verplicht om een bedrag gelijk aan de vastgestelde verhooging te storten in de Nationale Kas.

Als algemeen college van advies voor de compensatiekassen dient de bij het Ministerie van Arbeid ingestelde commissie voor de gezinsvergoedingen, welke bestaat uit 17 door den Koning te benoemen leden, waaronder 5 werkgevers en 5 werknemers, voorgedragen door de betreffende organisaties en 2 afgevaardigden van den Bond van groote gezinnen.

De wet stelt uitdrukkelijk vast, dat gezinsvergoedingen niet te beschouwen zijn als loon en dat zij niet in aanmerking komen voor het berekenen van de minimumloonen, die bij een wet of bij een besluit van een openbaar bestuur voorgeschreven zijn, of voor welke minimumloonen, de krachtens een accord tusschen werkgevers en werknemers zijn vastgesteld.

Tevens bepaalt de wet nog, dat de vergoedingen, evenals de loonen, niet overgedragen kunnen worden en onaantastbaar zijn.

F. BREEDVELT.

BUITENLANDSCHE MEDEWERKING.

DE FINANCIËLE TOESTAND VAN FRANKRIJK.

Prof. B. Nogaro te Parijs schrijft ons:

De financiële toestand van den Franschen staat gaf in het afgelopen jaar een buitengewoon gunstig beeld te zien. Niet alleen was de begroting kloppend, doch tevens overtroffen de ontvangsten van de schatkist verre de ramingen en de overeenkomstige ontvangsten van het voorafgaande jaar. Voorts steeg het tegoed van de schatkist tengevolge van overschotten uit vroegere dienstjaren tot Frs. 19 milliard, terwijl tenslotte de openbare schuld, die gedurende de laatste jaren door de Amortisatiekas uitstekend was beheerd, zeer aanzienlijk begon terug te loopen. Sedert 1926 is het bedrag der door den Franschen staat opgenomen leeningen met ongeveer Frs. 35 milliard verminderd en het voor rente van de schuld bestemde bedrag, dat in 1925 nog meer dan Frs. 15 milliard bedroeg, komt thans nog slechts op de begroting onder de voorziene uitgaven voor met ruim Frs. 13 milliard. Men moet echter toegeven, dat de financiële toestand van den Franschen staat zich begin 1931 veel minder gunstig laat aanzien dan bij het begin van het vorige dienstjaar.

Weliswaar heeft men getracht het totaal der begroting van ontvangsten en uitgaven op ongeveer

Frs. 50 milliard vast te stellen, in welk bedrag echter de baten en lasten van de zelfstandige Amortisatiekas niet begrepen zijn. De uitgaven zijn evenwel meer in schijn dan in wezen stabiel. Het was inderdaad slechts mogelijk om door overdracht van den dienst der leeningen op langen termijn, (voor het komende jaar een bedrag van 1.800 millioen) — waarin vroeger door credieten op de begroting werd voorzien — aan de zelfstandige Amortisatiekas, de voorziene uitgaven op de voor 1931 ontworpen begroting tot het voor het vorig jaar vastgestelde bedrag te beperken.

Men heeft voor 1930, zooals gewoonlijk, kunnen vaststellen, dat er, ondanks de aan de samenstelling van de ontworpen begroting besteede zorg, steeds onvoorziene uitgaven voorkomen, waarin zonder uitstel moet worden voorzien. Men kan de supplettoire begrotingen thans op ongeveer Frs. 2 milliard ramen, welke behalve de uitgaven van het loopende dienstjaar moesten worden of zullen moeten worden gevoteerd. Daar de voordeelige saldi ten opzichte van de geraamde ontvangsten door geleidelijke vermindering hebben plaats gemaakt voor een nadeelig saldo van ongeveer Frs. 40 millioen in de maand December jl., zullen de supplettoire begrotingen van den dienst 1930—1931 de voordeelige saldi der ontvangsten overtreffen en zal deze begroting ongetwijfeld met een tekort van ongeveer Frs. 1½ milliard sluiten. Bovendien moet rekening worden gehouden met het tekort van de Fransche spoorwegaanschaapen, dat per saldo ten laste van den staat komt en dat op de begroting, ten minste indirect, zal drukken, omdat de staat de betaling van de uit hoofde der door de maatschappijen gesloten leeningen vervallen rente moet overnemen.

Terwijl dus de inkomsten en uitgaven zich in ongunstigen zin wijzigden, verminderden de middelen van de schatkist eveneens geleidelijk. Dit vindt zijn verklaring in de eerste plaats in het feit, dat een gedeelte van de middelen bestemd was voor aflossing van de staatsschuld, en voorts in het feit, dat bepaalde eenmalige uitgaven buiten het budget om werden gedaan en betaald worden uit het tegoed van de schatkist. Al is het overigens gemakkelijk om op een gegeven oogenblik den stand van 's Rijks kas te kennen, zoo kan het toch zeer moeilijk zijn om voor een toekomstig tijdstip, al is dit nog zoo nabij, de zuivere middelen van de schatkist te ramen, omdat een gedeelte der thans beschikbare bedragen van nu af aan een bestemming heeft, die voortvloeit uit vroegere verplichtingen.

De vorige regeering heeft evenwel beweerd, dat de „beschikbare middelen” van de schatkist nog grooter waren dan Frs. 5 milliard; zij heeft daarop besloten 5 milliard te bestemmen voor openbare werken, plaats van de uitvoering over meerdere jaren moest vinden. De tegenwoordige regeering maakt echter, alhoewel zij dit programma van haar voorgangster niet prijsgeeft, eenige reserve ten aanzien van de aanwending van het tegoed der schatkist en legt een nieuw plan voor de uitvoering van openbare werken aan het Parlement voor. Hierbij wordt bepaald, dat, indien de middelen van de schatkist — d.w.z. het overschot van de laatste jaren — niet voldoende zijn, men zijn toevlucht kan nemen tot een leening om de uitvoering van dit programma te verwezenlijken. Deze houding is ongetwijfeld voorzigtiger, doch werpt een niet minder moeilijk probleem op. Sedert 1926 had de Fransche staat, dank zij herhaalde begrotingoverschotten en dank zij de bekwame werking van de Amortisatiekas, een geleidelijke vermindering van de staatsschuld tot stand gebracht. Thans schijnt de staat, terwijl de Amortisatiekas met haar werk kan doorgaan, zich op nieuwe leeningen voor te bereiden.

Men mag anderzijds niet vergeten, dat de Fransche staat thans de Amortisatiekas heeft belast met de rente van de leeningen op langen termijn, terwijl zij vroeger alleen het beheer van de credieten op korten

termijn en de amortisatie van de staatsschuld door terugkoop op de beurs verzekerde. De regeering heeft echter geen enkele nieuwe bron van inkomsten geopend om haar in staat te stellen deze nieuwe verplichting na te komen, welke thans een storting van Frs. 1.8 milliard per jaar vertegenwoordigt en welke over eenige jaren een bedrag van bijna Frs. 2½ milliard zal vereischen. Dit beteekent dus, dat de jaarlijks voor amortisatie bestemde bedragen van den Franschen staat kleiner zullen worden en dat *aflossing in een langzamer tempo zal plaats vinden*. Eenige sedert den oorlog opgenomen leeningen komen echter in 1931 voor conversie in aanmerking, waardoor een aanzienlijke bezuiniging zal worden verkregen. De Amortisatiekas heeft trouwens de nieuwe verplichting, die haar door den Franschen staat werd opgelegd, slechts aanvaard, op voorwaarde, dat de vanaf 1931 mogelijke conversies inderdaad zullen plaatsvinden.

Men zal zich verwonderen over de snelheid, waarmee de in 1930 zoo gunstige financiële toestand van den Franschen staat zich in 1931 heeft gewijzigd. Toch zal men moeten toegeven, dat deze ontwikkeling het onmiddellijk gevolg is van de door de regeering en het Fransche parlement gevolgde politiek. Niet zoodra werden er groote overschotten geconstateerd, of de publieke opinie in Frankrijk heeft zich voor belastingverlaging uitgesproken, waaraan de regeering en het parlement geen weerstand konden bieden. De sedert het einde van 1929 tot het midden van 1930 ingevoerde verlagingen hebben een bedrag van bijna Frs. 6 milliard bereikt en het is onder deze omstandigheden niet te verwonderen, dat de overschotten van de begrooting langzamerhand zijn verdwenen. Voorts begint Frankrijk, dat tot dusverre bijna niet door de economische wereldcrisis was getroffen¹⁾, thans den invloed daarvan te ondervinden, hetgeen zich in de ontvangsten van den fiscus weerspiegelt. Hoewel de regeering er tenslotte moeite genoeg voor heeft gedaan, bleek het niet mogelijk om de uitgaven op de begrooting definitief te stabiliseeren en de regeering zal ongetwijfeld verplicht zijn om elk jaar een stijging van de staatsuitgaven onder oogen te zien.

Inderdaad is in de laatste jaren de gewoonte gevolgd, om niet alleen geld uit te geven ter voorziening in de onmiddellijke en onvermijdelijke behoeften van den staat, doch ook met het doel om het economisch leven te stimuleeren. Zodoende werden en worden aanzienlijke credieten opgenomen voor de verbetering van wegen, kanalen, havens en voor de bevordering van landelijke streken, waar tegenwoordig groote electricatiewerken (verlichting en motorkracht), waterleidingen, touristoorden, enz. worden aangelegd. Daar de staat mede in de kosten bijdraagt, besluiten de provincies en gemeenten om werken te doen uitvoeren, waarvoor zij anders zouden terugdeinzen. Anderzijds heeft de uitvoering van dit programma het dubbele effect, dat de levensstandaard van de landbouwbevolking wordt verbeterd en belangrijke afzetgebieden worden verschaft aan bepaalde industrieën. Het is dus bijzonder moeilijk om de uitvoering van een dergelijk programma te staken op het oogenblik, dat de werkloosheid grootere afmetingen dreigt aan te nemen. Men komt zodoende tot de paradoxale conclusie, dat de Fransche staat ertoe wordt gedreven zijn uitgaven te vermeerderen op het oogenblik, dat zijn bronnen van inkomsten gedeeltelijk zijn uitgeput.

* * *

Resumerend kan men dus zeggen, dat de financiële toestand van den Franschen staat in het begin van 1931, kort voor den aanvang van den dienst 1931/2 op 1 April, het volgende beeld laat zien. Het evenwicht in de begrooting, moeilijk verzekerd

¹⁾ Zie E.-S. B. van 24 Dec. jl. „Frankrijk en de wereldcrisis”.

op papier, kan niet meer als volkomen verwezenlijkt worden beschouwd, indien men rekening houdt met de uitkomsten van den loopenden dienst. Hoewel anderzijds de staatsschuld thans geregeld en aanzienlijk verminderd is, zoo is het tempo van aflossing niet minder vertraagd en zal de toekomstige aflossing ongetwijfeld, hoewel in mindere mate, uit nieuwe leeningen worden vereffend. Wat de middelen van de schatkist betreft, die tengevolge van een reeks begrootingsoverschotten buitengewoon overvloedig waren, deze zijn thans tot een vrij bescheiden bedrag teruggebracht, dat ongetwijfeld niet voldoende zal zijn om tegelijk voor de uitvoering van het programma van openbare werken en voor bepaalde voorziene of onvoorziene buitengewone uitgaven te dienen. Deze objectieve feiten zijn voldoende om de onvoorzichtigheid van een politiek tot verlaging van de belastingen onder invloed van een slecht ingelichte publieke opinie te kenschetsen. Toch moet men intusschen uit deze opmerkingen geen pessimistische gevolgtrekkingen maken. Men moet inderdaad erkennen, dat de reeks overschotten der begrootingen met als gevolg een belangrijk tegoed van de schatkist een werkelijk buitengewoon gunstigen toestand beteekent. Voor de noodzakelijkheid om elk jaar het evenwicht der begrooting te handhaven, behoeft de Fransche staat slechts tot een normalen stand van zaken terug te keeren.

NA DE CONFERENTIE.

Prof. Dr. P. Geyl te Londen schrijft ons:

De Ronde-Tafel-Conferentie is dan gesloten, en wat is nu het resultaat? De rede van den eerste-minister op den laatsten dag heeft dat in algemeene lijnen aangegeven. Een voorzichtige rede: veel is bereikt, veel staat nog te doen. En vooreerst moet het gedaan worden door Indiërs. MacDonald heeft zich wel gewacht om de waarborgen, die de Mohammedanen verlangen, op te leggen, nu zij het er met de Hindoes nog niet over eens zijn kunnen worden, en evenzeer om het bereikte resultaat als absoluut voor te stellen, nu die overeenkomst nog niet tot stand gekomen is. Daarvan blijft dus om te beginnen alles afhangen, en daarvoor zullen de Indische gedelegeerden bij hun thuiskomst in Indië allereerst moeten werken.

Afgezien daarvan is toch onloochenbaar de positieve winst van deze Conferentie zeer groot. Als men den toestand van eenige maanden her met dien van nu vergelijkt, springt het verschil in het oog. Het rapport-Simon had tot zelfbestuur voor de provincies geconcludeerd, maar tevens de tekortkomingen en tegenstrijdigheden in Indië's sociale en nationale structuur breed uitgemeten en daar de onmogelijkheid om in afzienbaren tijd tot een al-Indisch zelfbestuur te geraken, uit afgeleid. Dat rapport was dan ook niet alleen door de Congres-partij maar door de meer gematigde nationalistischen met één kreet van verontwaardiging ontvangen, maar in Engeland was het vrij algemeene gevoel: wij kunnen niet anders, centraal zelfbewind is in Indië voorloopig, en lang nog, een droombeeld. Die stemmig is door de Conferentie grondig veranderd. De Engelsche politieke opinie heeft het droombeeld opeens als mogelijke werkelijkheid gezien, toen de vorsten bereid bleken om onverwijld tot een Indische federatie toe te treden. Het resultaat is een verzoening van het gematigde, men zou kunnen zeggen het realistische, nationalisme en de Engelsche politieke opinie op dezen grondslag: zelfbestuur in de provincies, onmiddellijke federatie van provincies en vorsten-staten, begin van verantwoordelijkheid aan het centrum.

’t Is waar, een constitutie volgens die beginselen is nog lang niet volledig ontworpen, laat staan ingevoerd. Maar dat men haar in Engeland voor praktisch uitvoerbaar is gaan houden, dat men is gaan gelooven in de mogelijkheid van een ontwikkeling in dien geest zonder revolutionaire omverwerpingen of

verscheuringen, integendeel met behoud of liever met herstel van een goede en vruchtbare samenwerking tusschen Engeland en Indië — dat is een ontzaglijke verandering, want dat maakt van nu aan samenwerking tusschen Engeland en een groote groep van Indische nationalistes mogelijk. Daaruit kan men zich nu voorstellen, dat een vreedzame ontbinding van Engeland's machtspositie in Indië en een ontwikkeling in gemeen overleg tot een nieuwe vennootschap zou voortkomen. Dat is het meeste wat men nu zeggen kan. Er is een begin gemaakt, maar er moet nog lang aan voortgewerkt worden vóór men vasten grond heeft, en in al dien tusschentijd staat men, dat gevaar moet vooral niet onderschat worden, aan tegenvallers bloot.

Twee groote vraagpunten rijzen, als men zich afvraagt wat de toekomst in haar schoot verbergt. In hoever heeft MacDonald voor Engeland gesproken? en in hoever vertegenwoordigen de gedelegeerden der nu verdaagde Conferentie Indië?

Wat het eerste betreft, er is geen twijfel aan of er bestaat onder de conservatieven veel tegenzin in den nieuwen koers. Dat bleek — als men 't niet wist — aanstonds uit allerlei pers-commentaar. De *Daily Mail* en *Daily Express* verklaarden zich zonder omwegen tegen al die „sentimenteele malligheid” en voorspelden een bitter ontwaken tot het besef van de harde werkelijkheden van Indië. De *Evening Standard*, die evenals de *Daily Express* aan Beaverbrook toebehoort, deed een echo op die sombere geluiden hooren. De *Morning Post* stelde het voor, alsof MacDonald slechts „de socialistische politiek” verkondigd heeft. Daarentegen legde bijv. de *Times* er den nadruk op, dat Lord Peel, uit naam van de conservatieven, ter conferentie zich in den grond geheel bij de regeering aangesloten heeft, en dat is ongetwijfeld waar ook, al legde hij sommige accenten wat anders. In het sedert gehouden debat in het Lagerhuis heeft Baldwin feitelijk nog duidelijker gesproken dan de conservatieve afgevaardigden ter conferentie, toen hij verklaarde, dat het de plicht van een conservatieve regeering zijn zou om de besluiten der conferentie verder uit te voeren. Het is algemeen bekend, dat Baldwin, onder den invloed naar men zegt van Lord Irwin, zijn vriend en partijgenoot, dien hij indertijd zelf Onderkoning gemaakt heeft, tot een uiterst liberaal-Indische politiek geneigd is. Of hij daarin op den duur, moest hij wezenlijk eens de verantwoordelijkheid voor het verder bouwen op de nu gelegde grondslagen dragen (en dat zal hoogstwaarschijnlijk wel het geval worden, want met de uitwerking en invoering van een Indische constitutie zullen nog jaren gemoed zijn), of Baldwin dan zijn partij in haar geheel mee zal krijgen, is steeds nog de vraag. Tot nog toe is Winston Churchill de eenige, die openlijk in verzet gekomen is, maar men mag er zeker van zijn, dat veel van Baldwin's volgelingen in hun hart meer met den rebel dan met hun leider instemden. Wat Churchill's positie als potentieel hoofdman van een conservatieve rebelle verzwakt, is dat hij met zijn zin voor de krachtige hand in Indië een blijkbaar onoverkomelijken afkeer van de nieuwe protectionistische leuzen verbindt. De conservatieven, die hem zouden willen toejuichen om het eerste, worden afgeschrikt door het tweede. Naar evenredigheid versterkt dat natuurlijk de positie van Baldwin. Niettemin blijft er, als men de som tracht op te maken, veel onzeker. Aan den eenen kant is het een ontzaglijke overwinning voor MacDonald en de gematigde Indische nationalistes, dat zij de conservatieve leiders zoover geloofdst hebben. Aan den anderen kant zou ik er niet te veel op durven vertrouwen dat, als straks een conservatieve regeering aan het roer komt, die niet op een van de vele crisismomenten, die nog te verwachten zijn vóór het schip in behouden haven aanlanden kan, onder pressie van haar volgelingen een koersverandering inzetten zal.

En het tweede? Het spreekt vanzelf, dat ik, van Londen uit, daarover nog veel minder oordeelen durf. Men zou zeggen, dat de Congres-mannen tevree moes-

ten zijn met wat nu door hun toedoen bereikt is, want het opent den weg tot de meest volledige ontwikkeling. Maar het extreme nationalisme is vaak voor rede niet vatbaar. Dat is waarlijk niet alleen in Indië zoo. Het moedigt een stemming aan, waarin wantrouwen alle actie beheerschen gaat en waarin onhandelbaarheid en bereidheid tot het martelaarschap voor de eenige deugden gelden. De terugkeerende gedelegeerden zullen een heelen toer hebben om daartegenin te redeneeren. Als zij hun indruk weergeven, dat de Engelschen oprecht verlangend zijn om tot een eervolle schikking mee te werken, zal men hen op de „waarborgen” wijzen, men zal te verstaan geven, dat zij in Londen aan het Indische standpunt ontrouw geworden zijn, men zal insinueren, dat er persoonlijke belangen achter schuilen.

De berichten over de houding van Ganddi en de andere Congres-leiders, die op vrije voeten gesteld zijn, zijn de laatste dagen niet geheel ontmoedigend. Dat Gandhi het den Engelschen gemakkelijk maken zou, kon niemand verwachten, maar hij en Nehru schijnen althans niet ongezind om met de terugkeerende gedelegeerden ernstig in gesprek te treden. Ook dan zal alles nog niet van een leien dakje gaan, te meer omdat er steeds de moeilijkheid van de Hindoe-Moslische tegenstelling nog is.

Maar in weerwil van al die onzekerheid, dat het werk van de Ronde-Tafel-Conferentie niets opleveren zou, kan ik niet gelooven. Het zou zeker voor Engeland, maar vooral voor Indië een somber vooruitzicht zijn, als men aannemen moest, dat redelijkheid en zin voor het bereikbare, voor werkelijkheid, het onvermijdelijk tegen doctrinarisme en hartstocht moesten afleggen.

AANTEKENINGEN.

De geldmarkt in Januari.

Als men de problemen van de geldmarkt bespreekt, tien tegen één, dat men er de Fransche goudpolitiek in betreft. Frankrijk zou schuldig zijn aan de goudonttrekkingen in Engeland, aan de credietopvragingen in Duitschland, aan de slechte verdeling van den goudvoorraad, daarmede aan de internationale depressie, enz. Ook wij haalden Frankrijk eenige malen in het geding.

Maar zooals iedere medaille twee zijden heeft en meestal één daarvan minder geslaagd is, zoo is het ook hier. Is Frankrijk alleen schuldig? In dezen vorm de vraag gesteld, zal niemand dit durven beamen.

Den laatsten tijd wordt vooral in Engeland en Duitschland veelal de mogelijkheid van afzet der productie in het buitenland besproken. In beide landen hebben de verhoudingen op de arbeidsmarkt toestanden geschapen, welke veel critiek vinden. Het is hier niet de plaats na te gaan, in hoeverre deze critiek juist is en of door een krachtig ingrijpen van de overheid aan den ongewenschten toestand een einde kan worden gemaakt.

In Engeland is men in groote kringen van opinie, dat, zolang de schrikbarende werkloosheid niet aanzienlijk vermindert, de koers van het pond sterling niet blijvend zal verbeteren. M.a.w. de concurrentiemogelijkheid van het land moet hersteld worden, waarmede men niet wil wachten tot de crisis „uitgeziekt” is, doch waarvoor men zoo spoedig mogelijk loonsverlagingen over de geheele linie, met daarnaast rationalisatie der bedrijven, eischt.

Het is bekend, dat in Engeland de druk van de „Trade-Unions” op de ondernemingen zeer groot is en het baart dan ook geen wonder, dat sommigen een eng verband leggen tusschen de goudverschepingen en het aanblijven van de „Labour”-regeering.

Alhoewel men in Engeland — evenals elders — natuurlijk bedacht moet zijn op een verlaging der productiekosten, is het niet uitgesloten (zelfs waarschijnlijk), dat bij een stijging der prijzen van grondstoffen, de koopkracht van vele landen, welke thans het

sterkst door de depressie worden getroffen, zal toenemen en daarmee automatisch een verbetering van het pond zal intreden.

Tot op zekere hoogte kan dat ook van Duitsland gezegd worden; hier spelen echter ook de bekende politieke verhoudingen een woordje mee.

Intusschen hebben in Engeland de goudverschepingen aangehouden en tevens de noodige ongerustheid gewekt. Ten einde de arbitrage meer houvast te geven, werd met de Banque de France een overeenkomst getroffen, waardoor de onnoodige raffinagekosten voortaan komen te vervallen. Een ongehinderde goudhandel wordt daardoor mogelijk. Door dezen maatregel werd het goudpunt gebracht op ca. 123,89. (Het voorbeeld van Frankrijk werd gevolgd door Duitsland, Zwitserland en Nederland. In België zal een wettelijke regeling noodig zijn. In de Ver. Staten wordt al het ontvangen goud versmolten).

Behalve de franc, was de dollar in de afgelopen maand zeer vast, een verschijnsel in strijd met dat wat men gewoonlijk in dezen tijd van het jaar ziet. Het gouduitvoerpunt werd zelfs overschreden. Het schijnt, dat New-York, niet gesteld op goudzendingen, ingegrepen heeft door aankoop van pondenwissels. Ook de Bank of England heeft steun verleend door den verkoop van wissels en daarmee een sterken invloed uitgeoefend op de geldmarkt, waar het disconto steeg tot $2\frac{7}{10}$ — $\frac{1}{2}$ (tegen pl.m. $\frac{3}{32}$ aan het begin van de maand) en call tot 2 pCt. De koers van het pond t.o.v. van den dollar verbeterde, later ook t.o.v. den franc, die op 92,5 kwam.

Uiteraard weerspiegelde zich één en ander in den weekstaat van de Bank of England, volgens welken de bank op den 28en Januari ca. £ 13,5 miljoen minder wissels dan de week daarvoor bezat; de bankdeposito's namen met ongeveer hetzelfde bedrag af.

De goudvoorraad is thans gedaald tot het zeer lage bedrag van £ 139,5 miljoen.

Alhoewel tevreden met de verbetering van den pondenkoers, wordt gevreesd, dat de markt deze openmarkt-politiek niet lang zal kunnen volhouden en uiteindelijk toch tot een discontoverhoging zal moeten besluiten. Dat men zolang mogelijk met een dergelijken maatregel zal wachten is duidelijk.

Intusschen is ook de houding van *New-York* hier van groote beteekenis. In *New-York*, waar aan het eind van het vorige jaar het officieel disconto tot 2 pCt. werd verlaagd, is de geldmarkt zeer ruim gebleven. Het disconto voor bankaccepten werd wederom met $\frac{1}{8}$ verlaagd, waardoor het thans voor het z.g. „eligible-paper” $1\frac{1}{2}$ pCt. bedraagt. Een nieuwe discontoverlaging, over eenigen tijd, zou niet verrassen. Echter ook hier hebben politieke factoren eenige — zij het geen groote — onrust gezaaid, zoo o.a. het voorstel om aan de oud-strijders een „bonus” uit te keeren, voor welke liefdadigheid een leening van ca. 3½ milliard noodig zou zijn. Alhoewel men van meening is, dat Hoover over een dergelijke leening zijn veto zal uitspreken, heeft zooveel financieel onverstand bij Heeren Senatoren een onaangenamen indruk gemaakt.

In *Duitschland* moest de Reichsbank in de afgelopen maand een deel van haar buitenlandsche wisselportefeuille opofferen. Zelfs moest de bank 15 miljoen mark van haar Fransche gouddepôt afstaan. Hiertegenover stond echter een Russische goudaanvoer van 43 miljoen mark, zoodat de goudvoorraad per saldo nog eenigszins toenam. De invloed op de geldmarkt uitte zich in een verhoging van het particulier disconto tot $4\frac{1}{2}$ pCt. De ontspanning op de geldmarkt is door een en ander in Januari minder geweest, dan gewoonlijk in deze maand.

De buitenlandsche credietverleening heeft nog lang niet den ouden omvang aangenomen, dien deze voor de Hitler-geschiedenis had. Aan den eenen kant hoort men, dat de Fransche bankiers hun Duitse collega's verzoeken meer van de geboden acceptfaciliteiten gebruik te maken (van welke gelegenheid de Duitschers

slechts in geringe mate gebruik wenschen te maken — de reden daarvan is bekend), van andere zijden hoort men wel, dat nog steeds buitenlandsche credieten niet meer worden geprolongeed. Is het een wonder, dat men met een zekere jaloezie ziet, hoe landen als Tsjecho-Slowakije en ook Oostenrijk tegen betrekkelijk gunstige voorwaarden van Frankrijk credieten krijgen.

In de „E.-S. B.” van 28 Januari is reeds melding gemaakt van de discontoverlaging bij de Nederlandsche Bank en terecht werd daaraan voor onze geldmarkt geen groote beteekenis gehecht. De laatste weekstaat toont, dat de invloed inderdaad ook gering is geweest.

Wij willen tot slot nog even de discontoverlaging tot 2 pCt. in Zwitserland in herinnering brengen. Nauw met de discontoverlaging schijnt samen te hangen de wensch om binnenkort tot conversie van staatsleeningen over te gaan en een gunstige markt te scheppen voor de emissie der z.g. „lettres de gage”.

v. d. Br.

Wereldsuikeroogst.

Hieronder volgt de volledig gespecificeerde raming van de wereldsuikeroogsten 1930/31 door Willett & Gray, in vergelijking met de cijfers van 1929/30 en 1928/29:

	Raming 1930/31	1929/30	1928/29
	Tons	Tons	Tons
<i>Rietsuiker</i>			
Ver. Staten:			
Louisiana	175.000	178.223	117.905
Porto Rico	750.000	773.310	530.116
Hawaii eilanden	850.000	856.222	844.462
West-Indië:			
Virginië eilanden	2.000	7.000	3.796
Cuba	3.570.000	4.671.260	5.156.315
Britsch West-Indië:			
Trinidad	75.000	79.842	89.926
Barbados	38.000	58.000	66.275
Jamaica	60.000	64.697	58.450
Antigua	17.000	18.550	10.945
St. Kitts	16.000	18.701	13.724
Overige eilanden	6.000	6.500	7.494
Fransch West-Indië:			
Martinique	38.000	37.534	37.550
Guadeloupe	28.000	24.609	4.000
San Domingo	365.000	360.259	354.085
Haïti	19.000	18.907	12.497
Mexico	200.000	209.730	179.124
Centr. Amerika:			
Guatemala	33.000	35.000	21.005
Overig Centr. Amerika	50.000	58.000	52.179
Zuid-Amerika:			
Demarara	115.000	117.254	116.578
Suriname	12.000	12.500	15.178
Venezuela	20.000	22.000	19.643
Ecuador	20.000	19.196	22.400
Peru	412.000	415.000	361.745
Argentinië	365.000	340.479	375.329
Brazilië	525.000	600.000	737.822
Totaal in Amerika	7.761.000	9.002.773	9.209.133
Azië:			
Britsch-Indië	2.850.000	2.766.000	2.735.000
Java	2.908.000	2.894.879	2.939.164
Formosa en Japan ...	925.000	926.255	903.632
Philippijnen	750.000	762.074	740.987
Totaal in Azië	7.433.000	7.349.208	7.318.783
Australië	515.000	530.483	534.383
Fidji eilanden	90.000	87.860	98.683
Totaal in Australië en			
Polynesië	605.000	618.163	633.066
Egypte	90.000	90.000	98.057
Mauritius	225.000	238.030	247.752
Réunion	50.000	51.020	37.699
Natal	335.000	266.638	264.285
Mozambique	80.000	80.000	89.780
Totaal in Afrika	780.000	725.688	737.573
Europa:			
Spanje	10.000	13.562	11.610
Totaal Rietsuiker	16.589.000	17.709.394	17.910.165

Bietsuiker.

Ver. Staten	1.050.841	901.713	938.640
Canada	39.000	27.869	28.857
	1.089.841	929.582	967.497
Europa	10.449.600	8.244.801	8.469.491
Totaal Bietsuiker	11.539.441	9.174.383	9.436.988

Totaal-Gen. Riet- en

Bietsuiker	28.128.441	26.883.777	27.347.153
-------------------------	-------------------	-------------------	-------------------

De Cuba-oogst, die hierbij nog met 3.750.000 tons aangenomen is, moet bij in kracht treding der Berlijnsche overeenkomst tot 3.305.000 tons gereduceerd worden.

BOEKAANKONDIGING.

J. Hostie: Le Statut international du Rhin; in Recueil des Cours de l'Académie de Droit international 1929—III blz. 105 vlg.

Een knap en degelijk pleidooi. Inderdaad: een pleidooi. Hostie maakt zich van ouds verdienstelijk met het bevorderen der Fransche wenschen op het stuk van internationaal rivierenrecht¹⁾. Zijn conclusies kent men dan ook al van te voren, maar de wijze waarop de juistheid ervan wordt aangedrongen is hier nieuw en belangwekkend.

Wij waren er nu juist aan gewend geraakt, dat het Weener rivierenrecht geheel verouderd was en dat het Verdrag van Versailles nieuwe en verheven perspectieven had geopend. Dat blijkt nu evenwel weer niet zoo te zijn: de ideeën van 1815 waren mooi en goed, maar de Rijnoeverstaten zijn van het pad der deugd afgeweken en moeten nu daartoe terugkeeren, desnoods gedwongen door de Groote Mogendheden, tegenover welke zij aan het Weener rivierenrecht strikt gebonden zijn.

Uit de Weensche tooverdoos haalt de schr. een stelsel op, waarbij de Rijn, mondingsgebied en Tusschenwateren inbegrepen, als één geheel staat onder één bestuur, en waarvan de oeverstaten niet hadden mogen afwijken. Het is niet mogelijk hier op dat betoog uitvoerig in te gaan, maar gezegd dient te worden dat de schr. juist op het voornaamste punt te weinig en te veel bewijst. Te weinig, omdat hij ons laat zien, hoe in 1815 één centraal gezag wél werd gewenscht door Pruisen (toenmaals was dat de mogendheid die daarin de hooge toon dacht te voeren), maar niet door de kleine oeverstaten die toen evengoed als nu begrepen, welke gevolgen zoiets voor hen zou hebben, waarbij deze laatste hun wil hebben doorgezet te veel, omdat indien het toen gevestigde stelsel werkelijk onvervankelijk was, de invoering van een centraal gezag niet, zooals schr. meent, geboden, maar juist verboden zou zijn.

Het doet vreemd aan dat voor deze in Augustus 1929 gehouden voordrachten gebruik is gemaakt van protocollen der Centrale Rijnvaartcommissie, waarvan het geheim pas krachtens commissiebesluit van November van dat jaar is opgeheven.

Men behoeft niet eens overal tusschen de regels door te lezen om te bemerken, dat het betoog in hoofdzaak tegen Nederland is gericht. In dezen anti-Nederlandschen ijver verheft schr. zich niet steeds boven het peil van eenvoudige insinuaties (zie met name blz. 139). Men mag dit overigens beschouwen als een verheugende aanwijzing, dat de Nederlandsche regering haar standpunt met kracht weet te handhaven.

J. ZAALJER.

¹⁾ Men brenge dit in verband met de indertijd door minister Van Karnebeek gedane mededeeling, dat H. „wegens zijn verdiensten” tot secretaris-generaal van de Centrale Rijnvaartcommissie was benoemd.

**MAANDCIJFERS.
RIJKSPOSTSPAARBANK.**

	NOVEMBER	1928	1929	1930
Inlagen	f 11.174.719	f 11.559.265	f 12.883.157	
Terugbetalingen	„ 9.904.696	„ 11.054.596	„ 10.185.231	
Tegoed der inleggers op ultimo	„ 332.150.259	„ 342.509.734	„ 363.841.822	
Nom. bedr. der uitst. staats-schuldboekjes op ultimo	„ 42.157.650	„ 43.020.000	„ 42.414.350	
Spaarbankboekjes:				
Aantal nieuw uitgegeven	10.741	10.716	11.491	
Aantal geheel afbetaald	7.411	7.833	7.109	
Aantal in omloop op ultimo	2.073.948	2.106.442	2.147.106	

PRODUCTIE DER STEENKOLEN-, BRUINKOLEN- EN ZOUTMIJNEN.

(Gegevens verstrekt door den Hoofdingenieur der mijnen.)
I. Gezamenlijke Steenkolenmijnen.

	November 1930	Jan./Nov. 1930	Jan./Nov. 1929
Prod. Steenkolen in tonnen .	986.596	11.197.635	10.616.879
Aantal normale werkdagen .	24	280	281

II. Bruinkolenmijn „Carisborg”.

	November 1930	Jan./Nov. 1930	Jan./Nov. 1929
Netto-productie in tonnen .	21.775 ¹⁾	172.960	189.600,4
Aantal normale werkdagen	24	243	213

III. Zoutmijnen.

(Kon. Ned. Zoutindustrie te Boekelo.)

	November 1930	Jan./Nov. 1930	Jan./Nov. 1929
Afgeleverd:			
Geraff. zout	4.522	43.210	39.147
Industriezout	67	752	711
Afvalzout	39	1.773	2.143
Aantal normale werkdagen	25	281	284

Arbeiders.

Aantal.	Gezamenlijke Steenkolenmijnen	Bruinkolenmijn „Carisborg”	Zoutmijnen
1 December 1930	{ 10.999 ²⁾ , 26.406 ⁴⁾	130	141
1 December 1929	{ 10.901 ²⁾ , 26.539 ⁴⁾	151	182

¹⁾ 16.343 ton ruwe bruinkool en 5.432 ton bruinkoolbriketten.

²⁾ bovengronds. ³⁾ incl. 1.715 arbeiders der nevenbedrijven.

⁴⁾ ondergronds.

POSTCHEQUE EN GIRODIENST.

(In duizenden gulden).

	December 1930		December 1929	
	Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
Nieuwe rekeningen.	1.811	—	—	—
Rekeningen op ult ^o .	167.517	—	151.297	—
Bijgeschrijvingen	2.492.633	504.419	2.026.620	503.800
a. Stortingen	1.049.017	127.627	862.496	136.280
b. Overschrijvingen.				
1. van and. rek. ¹⁾	1.443.468	362.091	1.163.946	352.139
2. van Ned. Bank.	148	14.605	178	15.334
c. And. onderwerpen	—	96	—	47
Afgeschrijvingen	1.545.682	493.288	1.251.431	493.096
a. Chèques	256.210	66.691	209.663	64.372
b. Overschrijvingen				
1. op andere rek. ²⁾	1.277.808	362.091	1.030.720	352.139
2. naar Ned. Bank	932	64.458	935	76.536
c. And. onderwerpen	10.732	48	10.113	49
Tegoed op ult ^o		119.381		114.289
Beleggingen		86.123		81.791

¹⁾ Hierin begrepen overschrijvingen uit het buitenland 4.631 met f 814.

²⁾ Idem naar het buitenland 30.590 met f 3.150.

GIRO-OMZET BIJ DE NEDERLANDSCHE BANK.

	December 1930		December 1929	
	Posten	Bedrag	Posten	Bedrag
Voor rekeninghouders waarvan door de H.-bank plaatselijk	48.987	f 2.962.614.000	50.830	f 3.102.281.000
Ter voldoening van Rijksbelast.	36.707	„ 2.613.575.000	38.690	„ 2.713.328.000
	1.522	„ 11.626.000	2.109	„ 14.990.000

POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE.

	Opbrengst	
	December 1930	December 1929
Posterijen.....	f 4.728.138,—	f 4.477.880,—
Telegrafie.....	„ 500.107,—	„ 570.228,—
Telefonie.....	„ 1.922.185,—	„ 1.927.801,—

STATISTIEKEN EN OVERZICHTEN.

N.B. *** beteekent: Cijfers nog niet ontvangen.

GELDKOERSEN.

OPEN MARKT.

	1931				1930	1929	1914
	31 Jan.	25/31 Jan.	19/24 Jan.	12/17 Jan.	27 Jan./1 Febr.	28 Jan./2 Febr.	20/24 Jul.
Amsterdam Partic.disc. Prolong.	1 ³ / ₁₆ 1 ¹ / ₄	1 ³ / ₁₆ -5 ¹ / ₁₆ 1-1 ¹ / ₂	1 ⁵ / ₁₆ -3 ¹ / ₈ 1-1 ¹ / ₂	1 ⁵ / ₁₆ -7 ¹ / ₁₆ 1 ¹ / ₄ -1 ¹ / ₂	2 ¹ / ₁₆ -1 ¹ / ₈ 2 ³ / ₄ -3 ¹ / ₄	4-3 ¹ / ₁₆ 4-1 ¹ / ₂	3 ¹ / ₈ -3 ¹ / ₄ 2 ¹ / ₄ -3 ¹ / ₄
Londen Daggeld... Partic.disc.	2 27/16-1/2	1 ³ / ₄ -2 ¹ / ₄ 27/16-1/2	1 ¹ / ₂ -2 29/16-3/8	1 ¹ / ₂ -3 29/32-1/4	2 ¹ / ₂ -4 3 ¹ / ₈ -4	2-4 4 ¹ / ₄ -3/8	1 ³ / ₄ -2 2 ¹ / ₄ -3/4
Berlijn Daggeld... Partic.disc.	6-7 ¹ / ₂	3-7 ¹ / ₂	—	3-7	4-8 ¹ / ₂	3 ¹ / ₂ -8	—
30-55 d... 56-90 d...	4 ⁷ / ₈ 4 ⁷ / ₈	4 ³ / ₄ -7 ¹ / ₈ 4 ³ / ₄ -7 ¹ / ₈	—	4 ⁵ / ₈ 4 ³ / ₄	6 6	5 ¹ / ₂ -5 ¹ / ₈ 5 ¹ / ₂ -5 ¹ / ₈	— 2 ¹ / ₁₆ -1/4
Waren-wissel.	5 ¹ / ₄	5 ¹ / ₄	—	5 ¹ / ₄	6 ³ / ₈ -1/2	6-1/4	—
New York Daggeld ¹⁾ Partic.disc.	1 ¹ / ₂ -3/4 1 ⁵ / ₈	1 ¹ / ₂ -3/4 1 ⁵ / ₈	1 ¹ / ₂ -3/4 1 ¹ / ₂ 3/4	1 ¹ / ₂ -3/4 1 ³ / ₄ -7/8	4-3/4 3 ⁷ / ₈ -4 ¹ / ₈	6-8 ¹ / ₄ 5 ¹ / ₄	1 ³ / ₄ -2 ¹ / ₁₆ —

1) Koers van 30 Jan. en daaraan voorafgaande weken t/m Vrijdag.

WISSELKOERSEN.

KOERSEN IN NEDERLAND.

Data	New York *)	Londen *)	Berlijn *)	Parijs *)	Brussel *)	Batavia 1)
27 Jan. 1931	2.48 ¹¹ / ₁₆	12.07 ³ / ₈	59.09 ¹ / ₂	9.74 ³ / ₄	34.66 ¹ / ₂	99 ⁷ / ₈
28 „ 1931	2.48 ¹³ / ₁₆	12.08	59.10	9.75 ¹ / ₂	34.68 ¹ / ₂	99 ¹ / ₂
29 „ 1931	2.48 ¹¹ / ₁₆	12.07 ⁵ / ₈	59.09 ¹ / ₂	9.74 ³ / ₄	34.68	99 ¹ / ₂
30 „ 1931	2.48 ³ / ₄	12.07 ¹ / ₂	59.10 ¹ / ₂	9.74 ³ / ₄	34.68	99 ¹ / ₂
31 „ 1931	2.48 ⁷ / ₁₆	12.08 ⁷ / ₁₆	59.15	9.75 ¹ / ₂	34.70	99 ¹ / ₂
2 Febr. 1931	2.48 ¹³ / ₁₆	12.08 ⁹ / ₁₆	59.16	9.75 ³ / ₄	34.71	99 ¹ / ₂
Laagste d.w. ¹⁾	2.48 ⁹ / ₁₆	12.06 ⁷ / ₈	59.07	9.73 ³ / ₄	34.64	99 ⁵ / ₈
Hoogste d.w. ¹⁾	2.48 ¹³ / ₁₆	12.08 ⁷ / ₈	59.17	9.76	34.71	99 ¹ / ₂
26 Jan. 1931	2.48 ⁵ / ₈	12.06 ⁷ / ₈	59.08 ¹ / ₂	9.74 ¹ / ₂	34.65 ¹ / ₂	99 ¹ / ₂
19 „ 1931	2.48 ⁹ / ₁₆	12.06 ³ / ₄	59.01 ¹ / ₂	9.73 ¹ / ₂	34.64	100
Muntpariteit	2.48 ³ / ₄	12.10 ³ / ₄	59.26	9.75	34.69	100

Data	Zwitserland *)	Weenen *)	Praag 1)	Boekarest 1)	Milaan **)	Madrid **)
27 Jan. 1931	48.11 ¹ / ₂	34.97 ¹ / ₂	7.35 ¹ / ₂	1.48	13.02	25.45
28 „ 1931	48.12	34.97 ¹ / ₂	7.36	1.48 ¹ / ₂	13.02 ¹ / ₂	25.70
29 „ 1931	48.09 ¹ / ₂	35.—	7.36	1.48 ¹ / ₂	13.02	25.50
30 „ 1931	48.09 ¹ / ₂	34.97 ¹ / ₂	7.36	1.48 ¹ / ₂	13.02	25.40
31 „ 1931	48.09 ¹ / ₂	35.—	7.36 ¹ / ₂	1.48 ¹ / ₂	—	—
2 Febr. 1931	48.08 ¹ / ₂	35.—	7.36 ¹ / ₂	1.48 ¹ / ₂	13.03	25.37 ¹ / ₂
Laagste d.w. ¹⁾	48.05	34.90	7.35	1.47	12.99	25.10
Hoogste d.w. ¹⁾	48.13	35.—	7.36 ¹ / ₂	1.49 ¹ / ₂	13.04	26.—
26 Jan. 1931	48.10 ¹ / ₂	34.97 ¹ / ₂	7.35 ¹ / ₂	1.47 ¹ / ₂	13.01 ¹ / ₂	26.05
19 „ 1931	48.10	34.97 ¹ / ₂	7.35 ¹ / ₂	1.48 ¹ / ₂	13.01	25.70
Muntpariteit	48.—	35.10	7.371	1.488	13.09	48.52 ¹ / ₂

*) Noteering te Amsterdam. **) Noteering te Rotterdam.
1) Particuliere opgave.

Data	Stockholm *)	Kopenhagen **)	Oslo *)	Helsingfors 1)	Buenos Aires 1)	Montreal 1)
27 Jan. 1931	66.57 ¹ / ₂	66.47 ¹ / ₂	66.47 ¹ / ₂	6.25 ³ / ₄	75 ³ / ₄	2.48.20
28 „ 1931	66.57 ¹ / ₂	66.52 ¹ / ₂	66.52 ¹ / ₂	6.26	75 ³ / ₄	2.48 ³ / ₈
29 „ 1931	66.60	66.52 ¹ / ₂	66.50	6.26	75 ¹ / ₈	2.48 ³ / ₁₆
30 „ 1931	66.57 ¹ / ₂	66.52 ¹ / ₂	66.50	6.26 ¹ / ₂	75 ³ / ₄	2.48 ¹ / ₂
31 „ 1931	66.55	66.55 ¹ / ₂	66.62 ¹ / ₂	6.26	75 ³ / ₄	2.48 ¹ / ₂
2 Febr. 1931	66.65	66.55	66.55	6.26 ¹ / ₂	75 ³ / ₄	2.48 ¹ / ₂
Laagste d.w. ¹⁾	66.50	66.40	66.40	6.24 ¹ / ₂	75	2.48
Hoogste d.w. ¹⁾	66.67 ¹ / ₂	66.57 ¹ / ₂	66.62 ¹ / ₂	6.27	76 ³ / ₄	2.48 ³ / ₄
26 Jan. 1931	66.55	66.45	66.45	6.25 ¹ / ₂	75 ³ / ₄	2.48 ¹ / ₈
19 „ 1931	66.52 ¹ / ₂	66.40	66.42 ¹ / ₂	6.25	75 ³ / ₄	2.48
Muntpariteit	66.67	66.55	66.67	6.26 ¹ / ₂	95 ³ / ₄	2.48 ³ / ₄

*) Noteering te Amsterdam. **) Not. te Rotterdam. 1) Part. opgave.

Laatstbekende noteeringen te Amsterdam en Rotterdam op 2 Februari 1931 voor telegrafische uitbetaling op:

	Gulden per	Pari	Koers	Bank-disconto
<i>Europa.</i>				
Londen *)	£	12.10 ³ / ₄	12.08 ³ / ₄	3
Berlijn *)	100 Mark	59.26	59.16	5
Parijs *)	100 Franc	9.747	9.75 ³ / ₄	2
Brussel *)	100 Belga	34.59	34.71	2 ¹ / ₂
Luxemburg	100 Franc	48.—	6.94	—
Zürich *)	100 „	48.—	48.08 ¹ / ₂	2
Praag	100 Kronen	7.37 ¹ / ₂	7.36 ¹ / ₂	4
Weenen *)	100 Schilling	35.—	35.00	5
Boedapest	100 Pengö	43.51	43.46	5 ¹ / ₂
Boekarest	100 Lei	1.4880	1.48	9
Sofia	100 Leva	48.—	1.80 ¹ / ₂	9
Belgrado	100 Dinar	4.379	4.39	5 ¹ / ₂
Istanbul	Turksch £	10.93	1.17 ¹ / ₂	(nom.)
Athene	100 Drachme	3.23	3.22 ¹ / ₂	9
Milaan	100 Lira	13.09	13.03	5 ¹ / ₂
Madrid	100 Peseta	48.—	25.37 ¹ / ₂	6
Lissabon	Escudo	2.68 ¹ / ₂	0.1116 ¹ / ₂	7 ¹ / ₂
Kopenhagen *)	100 Kronen	66.67	66.55	3 ¹ / ₂
Oslo *)	100 „	66.67	66.55	4
Stockholm *)	100 „	66.67	66.65	3 ¹ / ₂
Reickjavik	100 Ijssl. Kr.	66.67	54.67	—
Warschau	100 Zloty	27.91	27.90	7 ¹ / ₂
Kovno (Litauen)	100 Lita	24.88	24.85	6
Riga (Letland)	100 Lat	48.—	47.90	6-7
Reval (Estland)	100 Estl. Kr	66.67	66.27 ¹ / ₂	7
Helsingfors	100 Finnmark.	6.26 ¹ / ₂	6.26 ¹ / ₂	6
Moskou	Tjerwonets (10 Roebel)	12.80	—	—
Danzig	100 Gulden	48.42	48.27 ¹ / ₂	5
<i>Amerika.</i>				
New-York *)	\$	2.4878	2.48 ¹ / ₂	2
Montreal	Canad. \$	2.4878	2.48 ¹ / ₂	—
Mexico	Mex. Dollar	1.14	1.14	—
Buenos Aires	Peso (papier)	1.0568 ¹ / ₂	0.75 ³ / ₄	—
La Paz (Bolivia) 4)	Boliviano	0.9080	0.89 ⁷ / ₈	—
Rio de Janeiro	Milreis (pap.)	0.8075 ³ / ₄	0.22	—
Valparaiso	Peso (papier)	0.30	0.30 ¹ / ₂	7-8
Bogota (Columbia) 4)	Peso	2.42	2.40	—
Quito (Ecuador)	Sucre	1.21	0.49 ¹ / ₂	—
Lima (Peru) 3)	Sol 3)	0.92 ¹ / ₂	0.71 ¹ / ₂	—
Montevideo (Urug.)	Peso	2.5725	1.67 ¹ / ₂	—
Caracas (Venezuela)	Bolivar	0.4795	0.44	—
Paramaribo	Gulden	1.—	0.99 ³ / ₄	—
Willemstad (Curaç.)	Gulden	1.—	1.01 ¹ / ₂	—
San José (C. Rica)	Colon	1.16	0.62	—
Guatemala	Quetzal	2.48 ³ / ₄	2.49	—
Managua (Nicar.) 4)	Cordoba	2.48 ³ / ₄	2.45 ³ / ₈	—
San Salvador 4)	Colon	1.2440	1.23	—
<i>Azië.</i>				
Calcutta	Rupee	0.91	0.89 ³ / ₄	7
Batavia	Gulden I.C.	1.—	0.99 ¹ / ₂	4 ¹ / ₂
Kobe	Yen	1.24	1.23	5.11
Hong Kong	Dollar	—	0.60 ¹ / ₂	—
Shanghai	Taël	—	0.79 ¹ / ₂	—
Singapore	Straits Doll.	1.4125	1.39 ¹ / ₂	—
Manilla	Phil. Peso	1.214	1.22 ¹ / ₂	—
Bangkok	Baht	1.10	1.12 ¹ / ₂	—
Teheran (Perzië)	Kran	0.2522	0.20 ¹ / ₂	—
<i>Afrika.</i>				
Kaapstad	£	12.10 ³ / ₄	12.05 ¹ / ₂	5 ¹ / ₂
Alexandrië	Egypt. £	12.42	12.39 ¹ / ₂	—
<i>Australië.</i>				
Melbourne, Sidney en Brisbane	£	12.10 ³ / ₄	9.29	—
Nieuw Zeeland	£	12.10 ³ / ₄	11.02	—

1) Goudpeso. 2) Milreis Goud. 3) Not. te A'dam. Ov. not. part. opg. 4) Zichtkoers.

KOERSEN TE NEW YORK. (Cable).

Data	Londen (\$ per £)	Parijs (\$ p. 100 fr.)	Berlijn (\$ p. 100 Mk.)	Amsterdam (\$ p. 100 gld.)
27 Jan. 1931	4,85 ¹⁹ / ₃₂	3,92	23,76 ¹ / ₂	40,21 ⁷ / ₈
28 " 1931	4,85 ²¹ / ₃₂	3,92	23,75 ¹ / ₈	40,20 ³ / ₈
29 " 1931	4,85 ⁵ / ₈	3,91 ⁷ / ₈	23,76 ¹ / ₂	40,21
30 " 1931	4,85 ⁵ / ₈	3,91 ⁷ / ₈	23,76 ³ / ₄	40,19 ¹ / ₂
31 " 1931	4,85 ⁵ / ₈	3,91 ⁷ / ₈	23,76 ³ / ₄	40,18 ³ / ₄
2 Febr. 1931	4,85 ¹¹ / ₁₆	3,92	23,77	40,18
3 Febr. 1930	4,86 ⁵ / ₈	3,92 ³ / ₈	23,88 ¹ / ₈	40,13
Muntpariteit.	4,8667	3,90 ⁵ / ₈	23,81 ¹ / ₂	40 ¹ / ₁₆

KOERSEN TE LONDEN.

Plaatsen en Landen	Noteerings-eenheden	17 Jan. 1931	24 Jan. 1931	26/31 Jan. '31 Laagste/Hoogste	31 Jan. 1931
Alexandrië	Piast. p. £	97 ¹ / ₂	97 ¹ / ₂	97 ⁷ / ₁₆ 97 ⁹ / ₁₆	97 ¹ / ₂
Athene	Dr. p. £	375	375	374 ³ / ₄ 375 ¹ / ₂	375
Bangkok	Sh. p. tical	1/9 ³ / ₄	1/9 ⁹ / ₁₆	1/9 1/9 ⁹ / ₁₆	1/9
Budapest	Pen. p. £	27.79	27.79 ¹ / ₂	27.77 27.84	27.81
Buenos Aires	d. p. \$	34 ⁹ / ₃₂	34 ¹ / ₈	34 34 ³ / ₈	347 ³ / ₃₂
Calcutta	Sh. p. rup.	1/52 ²⁵ / ₃₂	1/52 ²⁵ / ₃₂	1/52 1/51 ¹⁹ / ₃₂	1/52 ²⁵ / ₃₂
Constantin	Piast. p. £	1.025	1.025	1.025 1.025	1.025
Hongkong	Sh. p. \$	11 ¹ / ₂ d.	1/07 ¹ / ₁₆	11 ⁵ / ₈ 1/0 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂ d.
Kobe	Sh. p. yen	2/07 ¹ / ₁₆	2/08 ¹ / ₁₆	2/08 ¹ / ₁₆ 2/0 ¹ / ₂	2/02 ⁹ / ₁₆
Lissabon	Escu. p. £	108 ¹ / ₂	108 ¹ / ₂	108 ¹ / ₂ 108 ³ / ₄	108 ¹ / ₂
Mexico	\$ per £	10.50	10.45	10.35 10.70	10.60
Montevideo	d. per \$	32 ³ / ₈	32 ³ / ₈	31 ³ / ₄ 33	33
Montreal	\$ per £	4.86 ³ / ₈	4.86 ³ / ₈	4.85 ⁷ / ₈ 4.86 ¹ / ₂	4.86 ¹ / ₂
Rio de Janeiro	d. per Mil.	4 ⁹ / ₁₆	4 ²⁵ / ₆₄	4 ¹ / ₁₆ 4 ⁵ / ₁₆	4 ¹¹ / ₃₂
Shanghai	Sh. p. tael	1/37 ¹ / ₁₆	1/37 ¹ / ₁₆	1/3 ¹ / ₄ 1/4	1/3 ¹ / ₄
Singapore	id. p. \$	2/3 ³ / ₄	2/3 ³ / ₄	2/3 ¹¹ / ₁₆ 2/3 ¹ / ₂	2/3 ³ / ₄
Valparaiso ¹⁾	\$ per £	39.95	39.96	39.93 39.96	39.94
Warschau	Zl. p. £	43 ⁵ / ₁₆	43 ⁵ / ₁₆	43 ¹ / ₂ 43 ⁹ / ₈	43 ⁵ / ₁₆

¹⁾ 90 dg.

ZILVERPRIJS

GOUDPRIJS²⁾

Londen ¹⁾ N.York ²⁾		Londen		
26 Jan. 1931	13 ¹ / ₁₆	29 ³ / ₄	26 Jan. 1931	84/11 ¹ / ₂
27 " 1931	13 ⁷ / ₈	29 ¹ / ₂	27 " 1931	84/11 ¹ / ₂
28 " 1931	13 ⁷ / ₈	29 ¹ / ₂	28 " 1931	84/11 ¹ / ₂
29 " 1931	13 ¹ / ₁₆	28 ⁷ / ₈	29 " 1931	84/11 ¹ / ₂
30 " 1931	13 ⁹ / ₁₆	28 ¹ / ₂	30 " 1931	84/11 ¹ / ₂
31 " 1931	13 ⁹ / ₁₆	28 ⁵ / ₈	31 " 1931	84/11 ¹ / ₂
1 Febr. 1930	20 ¹ / ₈	43 ¹ / ₂	1 Febr. 1930	84/11 ¹ / ₂
27 Juli 1914	24 ¹ / ₁₆	59	27 Juli 1914	84/11

¹⁾ in pence p. oz. stand. ²⁾ Foreign silver in \$c. p. oz. fine. ³⁾ in sh. p. oz. fine

STAND VAN 's RIJKS KAS.

Vorderingen.	23 Jan. 1931	31 Jan. 1931
Saldo van 's Rijks Schatkist bij De Nederlandsche Bank.	f 29.236.834,70	f 426.696,32
Saldo b. d. Bank voor Ned. Gemeenten	" 390.348,04	" 108.473,48
Voorschot op ult. December 1930 a/d. gemeenten verstrekt op voor haar door de Rijksadministratie te heffen gemeentelijke ink.bel. en o.p.c. op de Rijksink.bel.	" 30.363.965,38	" 30.363.965,38
Voorschotten aan Ned.-Indië	" 99.478.742,87	" 100.102.854,66
Id. aan Suriname	" 13.107.288,87	" 13.111.469,55
Id. aan Curaçao	" 5.263.28,19	" 5.289.413,80
Kasvord. weg. credietverst. a/h. buitenl. Daggeldleeningen tegen onderpand.	" 112.481.600,05	" 108.286.785,46
Saldo der postrekeningen van Rijks-comptabelen	" 10.500.000,—	" 21.600.000,—
Vord. o/h. Algem. Burg. Pensioen ¹⁾	" 23.341.626,54	" 24.269.834,78
Vordering op andere Staatsbedrijven ¹⁾	" 13.609.539,75	" 13.653.279,93

Verplichtingen.

Voorschot door Ned. Bank ingevolge art. 16 van haar octrooi verstrekt.	—	—
Voorsch. d. Ned. Bank verstrekt ¹⁾	—	—
Schatkistbiljetten in omloop	f 161.845.000,—	f 161.845.000,—
Schatkistpromessen in omloop	" 69.440.000,—	" 69.440.000,—
Waarvan direct bij de Ned. Bank	—	—
Daggeldleeningen	—	—
Zilverbons in omloop	" 3.506.214,50	" 3.379.763,50
Schuld aan het Alg. Burg. Pensioen ¹⁾	" 41.776.512,64	" 40.827.051,37
Id. a. h. Staatsbedrijf d. P., T. en T. ¹⁾	" 33.128.295,3	" 39.569.355,8
Id. aan andere Staatsbedrijven ¹⁾	" 847.059,62	" 807.059,62
Id. aan diverse instellingen ¹⁾	" 25.700.665,91	" 25.177.433,87

¹⁾ In regk.-crt. met 's Rijks Schatkist.

NEDERLANDSCH-INDISCHE VLOTTENDE SCHULD.

Vorderingen:	24 Jan. 1931	31 Jan. 1931
Saldo bij 's Rijks kas	—	—
Saldo bij de Javasche Bank	—	—
Verplichtingen:		
Voorschot 's Rijks kas	f 99.529.000,—	f 100.403.000,—
Schatkistpromessen	—	—
Betaalmiddelen in 's Lands Kas	—	—
Waarvan Muntbiljetten	—	—
Muntbiljetten in omloop	" 12.414.000,—	" 12.333.000,—
Schuld aan het Ned.-Ind. Muntfonds.	" 3.170.000,—	" 3.170.000,—
Idem aan de Ned.-Ind. Postspaarkas	" 759.000,—	" 681.000,—
Voorschot van de Javasche Bank	" 6.392.000,—	" 2.735.000,—

NEDERLANDSCHE BANK.

Verkorte Balans op 2 Februari 1931.

Activa.		
Binnenl. Wis- sels, Prom. enz. in disc.	Hfdbk. f 36.751.089,16 Bijbkn. " 205.406,56 Ag.sch. " 11.338.909,62	f 48.295.405,34
Papier o. h. Buitenl. in disconto	Idem eigen portef. f 250.372.721,—	" —
Af: Verkocht maar voor de bk. nog niet afgel.	—	" 250.372.721,—
Beleeningen	Hfdbk. f 28.800.574,86 Bijbkn. " 5.488.932,07 in rek.-crt. Ag.sch. " 52.783.282,45	f 87.072.789,38
Op Effecten	f 86.325.802,96	
Op Goederen en Spec.	f 746.986,42	" 87.072.789,38
Voorschotten a. h. Rijk	—	" 1.224.418,87
Munt en Muntmateriaal	Munt, Goud f 74.593.910,— Muntmat., Goud " 361.494.264,26	f 436.088.174,26
Munt, Zilver, enz.	" 26.800.146,98	" —
Muntmat., Zilver	—	" 462.888.321,24 ¹⁾
Belegging 1/8 kapitaal, reserves en pensioenfonds	—	" 25.864.669,18
Gebouwen en Meub. der Bank	—	" 5.000.000,—
Diverse rekeningen	—	" 36.827.691,77
		f 917.546.016,78

Passiva.

Kapitaal	f 20.000.000,—
Reservefonds	" 7.199.946,44
Bijzondere reserve	" 8.000.000,—
Pensioenfonds	" 6.764.883,60
Bankbiljetten in omloop	" 841.529.550,—
Bankassigtiën in omloop	" 280.367,68
Rek.-Cour. { Het Rijk f — saldo's: { Anderen " 23.342.218,14	" 23.342.218,74
Diverse rekeningen	" 10.429.050,32
	f 917.546.016,78

Beschikbaar metaalsaldo f 116.440.263,81
Minder bedrag aan bankbiljetten in omloop dan waartoe de Bank gerechtigd is. " 291.100.655,—
¹⁾ Waarvan in het buitenland f 28.846.779,23.

Voornaamste posten in duizenden guldena.

Data	Goud		Circulatie	Andere opeischb. schulden	Beschikb. Metaal-saldo ¹⁾	Dek-kings perc.
	Munt	Muntmat.				
2 Febr. '31	74.594	361.494	841.530	23.623	116.440	53 ¹ / ₂
26 Jan. '31	74.610	361.494	801.129	64.468	116.693	54
19 " '31	64.616	361.494	814.091	39.030	109.179	53 ¹ / ₂
12 " '31	64.633	361.494	832.642	25.443	106.560	52 ¹ / ₂
5 " '31	64.648	361.494	861.191	26.274	94.743	51
29 Dec. '30	64.670	361.494	842.974	30.700	100.475	51 ¹ / ₂
3 Febr. '30	64.995	372.024	823.734	20.482	126.196	55
25 Juli '14	65.703	96.410	310.437	6.198	43.521	54

Data	Totaal bedrag disconto's	Schatkist-promessen rechtstreeks	Beleeningen	Papier op het buitenl.	Diverse rekeningen ¹⁾
2 Febr. 1931	48.295	—	87.073	250.373	36.828
26 Jan. 1931	48.707	—	83.031	250.671	41.142
19 " 1931	49.418	—	83.964	248.461	41.500
12 " 1931	50.206	—	86.756	247.093	44.378
5 " 1931	50.429	—	115.492	246.937	44.289
29 Dec. 1930	49.501	—	98.550	246.821	47.065
3 Febr. 1930	52.204	—	112.414	211.308	22.809
25 Juli 1914	67.947	—	61.686	20.188	509

¹⁾ Sedert den bankstaat van 14 Jan. '29 weder op de basis van 1/8 metaaldekking. ²⁾ Sluitpost activa.

SURINAAMSCHE BANK.

Voornaamste posten in duizenden guldena.

Data	Metaal	Circulatie	Andere opeischb. schulden	Discont.	Div. rekeningen ¹⁾
3 Jan. 1931	830	1.358	597	877	452
27 Dec. 1930	810	1.274	506	889	578
20 " 1930	893	1.242	518	893	601
13 " 1930	800	1.239	491	893	583
4 Jan. 1930	600 ²⁾	1.702	656	1.068	515
5 Juli 1914	645	1.100	560	735	396

¹⁾ Sluitp. der activa. ²⁾ f 100.000 bij de Ned. Bank gedeponereerd en f 9.500 goud gekocht.

JAVASCHE BANK.

Voornaamste posten in duizenden guldens. De samengetrokken cijfers der laatste weken zijn telegrafisch ontvangen.

Data	Goud	Zilver	Circulatie	Andere opelschb. schulden	Beschikb. metaal-saldo
31 Jan. 1931	171.600		243.500	43.600	58.760
24 " 1931	170.600		246.100	45.500	53.960
17 " 1931	179.200		251.300	47.000	59.880
3 Jan. 1930	138.550	40.501	253.659	45.593	59.350
27 Dec. 1930	138.540	40.146	252.467	47.140	58.843
20 " 1930	138.913	39.308	256.012	42.763	58.711
13 " 1930	138.608	38.674	260.590	39.553	57.225
1 Feb. 1930	139.288	30.532	277.202	39.924	42.969
2 Feb. 1929	168.996	22.734	300.088	60.185	47.621
25 Juli 1914	22.057	31.907	110.172	12.634	4.842

Data	Dis-conto's	Wissels, buiten N.-Ind. betaal.	Beleeningen	Diverse reke-ningen ¹⁾	Dek-kings-percentage
31 Jan. 1931		104.200		***	60
24 " 1931		102.900		***	59
17 " 1931		103.500		***	60
3 Jan. 1930	8.774	32.425	40.666	41.943	60
27 Dec. 1930	8.761	31.349	40.664	46.250	60
20 " 1930	8.811	33.249	40.958	43.700	60
13 " 1930	8.914	33.335	43.080	43.616	59
1 Feb. 1930	8.444	31.881	82.392	31.683	54
2 Feb. 1929	7.928	38.164	78.745	49.607	53
25 Juli 1914	7.259	6.395	75.541	2.228	44

¹⁾ Sluippost activa.

BANK VAN ENGELAND.

Voornaamste posten in duizenden ponden sterling.

Data	Metaal	Bankblj. in circulatie	Bankblj. in Banking Departm.	Other Securities Disc. and Advances	Securities
28 Jan. 1931	140.141	346.824	52.662	9.748	21.823
21 " 1931	142.862	346.462	55.758	10.995	25.959
14 " 1931	145.150	349.943	54.600	8.356	22.955
7 " 1931	146.558	363.505	42.412	14.358	22.912
31 Dec. 1930	148.271	368.802	38.824	48.962	23.690
24 " 1930	148.821	379.677	28.525	14.199	23.014
29 Jan. 1930	150.428	348.018	62.117	5.500	13.976
22 Juli 1914	40.164		29.317		33.633

Data	Gov. Sec.	Public Depos.	Other Deposits		Reserve	Dek-kings-perc. ¹⁾
			Bankers	Other Accounts		
28 Jan. '31	41.086	19.340	55.163	33.368	53.317	49 ¹⁸ / ₃₂
21 " '31	49.246	22.324	68.813	33.385	56.400	45 ⁷ / ₃₂
14 " '31	52.026	22.377	64.711	33.413	55.207	45 ¹⁹ / ₁₆
7 " '31	53.081	13.206	68.875	33.293	43.053	37 ⁹ / ₁₆
31 Dec. '30	81.021	6.581	132.449	36.159	39.470	22 ³ / ₈
24 " '30	51.736	10.285	56.217	33.688	29.145	29
29 Jan. '30	54.301	14.593	67.463	35.987	62.410	52 ¹⁹ / ₁₆
22 Juli '14	11.005	13.736		42.185	29.297	52

¹⁾ Verhouding tusschen Reserve en Deposits.

BANK VAN FRANKRIJK.

Voornaamste posten in millioenen francs.

Data	Goud	Zilver	Te goed in het buitenl.	Wissels	Waarv. op het buitenl.	Beleeningen	Renteloos voorschot a. d. Staat
23 Jan. '31	55.044	621	7.006	27.744	19.332	2.916	3.200
16 " '31	54.403	611	7.033	26.712	19.331	2.987	3.200
9 " '31	54.109	601	7.124	27.162	19.332	2.982	3.200
2 " '31	53.737	588	7.226	26.819	19.389	3.115	3.200
24 Jan. '30	42.831	234	6.996	26.237	18.721	2.467	3.200
23 Juli '14	4.104	640	—	1.541	8	769	—

Data	Bons v. d. zelfst. amort. k.	Diver-sen ¹⁾	Circulatie	Rekg. Courant		
				Staat	Zelfst. amort.k.	Particulieren
23 Jan. '31	5.252	2.140	76.539	5.367	8.961	11.643
16 " '31	5.252	2.241	76.992	4.643	8.855	10.413
9 " '31	5.304	2.148	77.734	4.508	8.625	10.192
2 " '31	5.304	3.144	78.938	4.045	8.110	10.548
24 Jan. '30	5.453	1.546	68.375	7.115	3.433	8.819
23 Juli '14	—	—	5.912	401	—	943

¹⁾ Sluippost activa.

DUITSCHER RIJKSBANK.

Voornaamste posten in millioenen Reichsmark.

Data	Goud	Daarvan bij but-ent. circ. banken ¹⁾	Devisen als goud-dekking geldende	Andere wissels en cheques	Beleeningen
15 Jan. 1931	1.993,4	222,4	268,1	1.678,7	114,9
7 " 1931	2.215,9	222,4	400,4	2.081,5	66,6
31 Dec. 1930	2.215,8	222,2	469,2	2.365,6	256,0
23 " 1930	2.215,6	222,0	536,1	1.965,0	91,3
15 " 1930	2.215,7	222,0	550,9	1.775,8	81,4
15 Jan. 1930	2.134,0	149,8	397,7	1.893,8	67,9
30 Juli 1914	1.356,9	—	—	750,9	50,2

Data	Effec-ten	Diverse Activa ²⁾	Circu-latie	Rekg.-Crt.	Diverse Passiva
15 Jan. 1931	102,5	514,3	3.962,3	322,8	323,2
7 " 1931	102,5	495,3	4.325,8	422,5	309,6
31 Dec. 1930	102,5	496,7	4.778,3	651,8	326,6
23 " 1930	102,5	479,5	4.275,3	451,3	381,3
15 " 1930	102,5	470,5	4.256,1	301,3	379,7
15 Jan. 1930	92,6	578,5	4.187,0	543,4	299,7
30 Juli 1914	330,8	200,4	1.890,9	944,-	40,0

¹⁾ Onbelast. ²⁾ W.o. Rentenbankscheine '15, 7 Jan. '31, 31, 23, 15 Dec. '30, 15 Jan. '30, resp. 47; 41; 7; 50; 37; 40 mill.

NATIONALE BANK VAN BELGIË.

Voornaamste posten in millioenen Belgas.

Data	Goud		Goud en zilver b. d. schatkist	Binnen- en buitenlandse wissels	Beleeningen op Belgische Staatsfondsen	Voorsch.-ald. Staat voor ingetrokken markten	Circulatie	Rekg. Crt.	
	Munt en metaal	Te goed in enwissel op het buitenl.						Schatkist	Partic.
29 Jan. 1931	1376	889	—	793	31	292	3.206	7	187
22 " 1931	1373	890	—	796	30	292	3.199	13	189
15 " 1931	1373	932	—	829	33	292	3.236	48	199
8 " 1931	1373	953	—	848	33	—	3.257	10	236
31 Dec. '30	1372	970	—	896	42	—	3.284	21	273
30 Jan. '14	1177	542	45	816	41	322	2.768	45	93

¹⁾ 1930.

VEREENIGDE STATEN VAN NOORD-AMERIKA.

FEDERAL RESERVE BANKS.

Voornaamste posten in millioenen dollars.

Data	Goudvoorraad		Wettig betaal-middel, Zilver etc.	Wissels	
	Totaal bedrag	Dekking F. R. Notes		In her-disc. v. d. member banks	In de open markt gekocht
14 Jan. '31	3.058,6	1.776,9	172,9	243,3	196,2
7 " '31	2.993,5	1.728,3	153,8	292,4	265,5
31 Dec. '30	2.941,2	1.765,4	140,3	251,4	363,8
24 " '30	2.922,1	1.738,9	115,5	448,3	259,8
17 " '30	2.958,9	1.699,0	132,2	331,3	251,6
10 " '30	3.005,0	1.684,3	136,5	257,1	243,7
15 Jan. '30	2.961,1	1.752,5	193,5	442,3	323,3

Data	Belegd in U. S. Gov. Sec.	F. R. Notes in circula-tie	Totaal Depo-sito's	Gestort Kapitaal	Goud-Dek-kings-perc. ¹⁾	Aigem. Dek-kings-perc. ²⁾
7 " '31	658,9	1.624,9	2.499,7	169,7	72,6	76,3
31 Dec. '30	729,5	1.663,5	2.517,1	169,6	70,3	73,7
24 " '30	641,7	1.721,9	2.436,9	170,3	70,2	73,0
17 " '30	629,4	1.596,2	2.483,5	170,3	72,5	75,8
10 " '30	617,0	1.475,7	2.489,7	170,3	75,7	79,2
15 Jan. '30	479,1	1.782,4	2.403,9	171,1	70,7	75,4

¹⁾ Verhouding totalen goudvoorraad tegenover opelschbare schulden: F. R. Notes en netto deposito. ²⁾ Verhouding totalen voorraad muntmateriaal en wettig betaalmiddel tegenover idem.

PARTICULIERE BANKEN AANGESLOTEN BIJ HET FED. RES. STELSEL.

Voornaamste posten in millioenen dollars.

Data	Aantal banken	Dis-conto's en beleen.	Beleg-gingen	Reserve bij de F. R. banks	Totaal depo-sito's	Waarvan time deposits
31 Dec. '30	89	16.263	6.693	1.878	21.273	7.070
24 " '30	250	16.200	6.785	1.772	20.931	7.126
17 " '30	160	16.258	6.827	1.854	21.199	7.180
10 " '30	106	16.426	6.816	1.849	21.269	7.355
7 Jan. '30	344	17.060	5.572	1.727	20.315	6.847

Aan het eind van ieder kwartaal wordt een overzicht gegeven van enkele niet wekelijks opgenomen bankstaten.

GOEDERENHANDEL.

GRANEN. 3 Februari 1931.

De tarwe-markt verkeerde in het begin van deze week in iets betere stemming wegens voortgaande Britsch-Indische vraag naar Australische tarwe, klachten uit de Vereenigde Staten omtrent droogte, die in sommige staten wel eens ongunstige gevolgen zou kunnen hebben voor de tarwe en berichten uit sommige Europeesche landen, vooral Frankrijk, omtrent voortdurenden regen en zacht weder, die een ongunstigen invloed hebben op het te velde staande graan. Ook in Argentinië bleef men klagen over te veel regen, waardoor niet slechts het dorschen en de aanvoeren van tarwe werden belemmerd, doch zelfs hier en daar tarwe verloren zou zijn gegaan. Ondanks al deze klachten echter bleef de vraag in Europa slecht en vooral in Engeland werd zeer weinig tarwe gekocht, afgezien dan van de betere vraag voor de in Engelsche havens opgeslagen Russische tarwe. De kleine verbetering der markt ging dan ook al spoedig weder verloren, vooral toen uit Argentinië beter weder gemeld werd. Later trad nogmaals een kleine verbetering in, als gevolg van omvangrijke zaken van Australische tarwe naar China, waarheen verscheiden afladingen werden verkocht op aflading van Februari tot Mei en omdat de voorraden van Russische tarwe in Engeland vrij snel verminderden, terwijl het verdere Russische aanbod van tarwe klein blijft, evenals de verschepingen der laatste weken. Ook ditmaal was de verbetering slechts van zeer korten duur, want op 30 en 31 Januari was de markt algemeen weder flauw met verminderde vraag en vrij sterke prijsverlaging aan de Argentijnsche termijnmarkten. In de Vereenigde Staten gaat de Farm Board nog steeds voort de tarweprijzen te steunen, maar het verzet tegen de practijken van den Farm Board neemt in Amerika sterk toe. De toestand is daar dan ook wel zeer wonderlijk, 'nu de Farm Board beweert zijn steunactie niet te zullen voortzetten in het nieuwe oogstjaar. Dientengevolge staat aan de termijnmarkt te Chicago de Juli-termijn 15 à 16 cents lager dan Mei, zoodat houders van tarwe in de Vereenigde Staten die natuurlijk al, gedeeltelijk door verkoop in de termijnmarkten, hebben verkocht aan den Farm Board. Vrijwel het geheele overschot aan oude tarwe zal zich dus aan het einde van Mei wel in handen van den Farm Board bevinden, die nu reeds over 130 miljoen bushels beschikt. Wat er dan met die enorme hoeveelheden moet geschieden is vooralsnog een raadsel, maar, wanneer men ertoe overgaat die te liquideeren, valt niet in te zien, hoe dat geschieden kan zonder een nieuwe debacle op de tarwemarkt. Intusschen laten de groote oogsten van het Zuidelijk halfrond duidelijk hun druk op de markt gevoelen, al is dat ten aanzien van Argentinië wegens het daar gedurende geruimen tijd geheerscht hebbende regenachtige weder nog niet ten volle het geval. Australië echter is uit zijn record-oogst voortdurend dringend met tarwe aan de markt en de groote verkoopen der afgelopen week naar China hebben daarin geen verandering gebracht. Ondanks de belemmering door het regenachtige weder van den aanvoer van tarwe in de Argentijnsche havens zijn de Argentijnsche tarweverschepingen deze week vrij sterk toegenomen en de totale hoeveelheid, die naar Europa is afgeladen, was van respectabelen omvang. Dit heeft bijgedragen tot de flauwe stemming aan het einde der week en het gebrek aan ondernemingslust in Europa. Dat naar niet-Europeesche destinaties tegenwoordig zooveel tarwe verkocht en verscheept wordt, heeft de markt slechts in geringe mate gesteund en hieruit blijkt dan ook nogmaals, hoezeer de markt zich bevindt onder den invloed der overvloedige voorraden. In tegenstelling met de vrij snelle vermindering der Russische voorraden in Engeland, neemt te Rotterdam die voorraad slechts langzaam af en er ligt daar nog steeds zeer veel Russische tarwe opgeslagen. Wat meer vraag dan tevoren

ontmoet Canada blijkbaar tegenwoordig voor zijn tarwe en in tegenstelling met andere soorten is dan ook Canadeesche tarwe den laatsten tijd wat in prijs gestegen. Behalve naar Europa, waar Italië, Frankrijk en Engeland geregeld Canadeesche tarwe koopen, als is dan ook de Fransche hoeveelheid tegenwoordig niet groot en al trad Engeland in de afgelopen week slechts in geringe mate als koper op, verkoopt Canada tegenwoordig ook vrij geregeld tarwe naar het verre Oosten. Een verhooging echter van beteekenis, die voor den Canadeeschen landbouwer een verbetering zijner zeer ongunstige positie met zich zou brengen of een verlossing van de Canadeesche regeering uit de moeilijkheden, welke ook voor haar de lage graanprijzen beteekenen, was de kleine verbetering van den laatsten tijd geenszins. Zulk een verbetering zou slechts kunnen worden teweeggebracht door sterke vermindering der productie of misoogst in een belangrijk productieland en voorloopig is van geen van beide sprake. De Farm Board tracht wel den uitzaai van Amerikaanse zomertarwe te beperken en ook in Canada zal men daartoe wel pogingen aanwenden, doch het staat te bezien, of men daarin beter zal slagen dan ten aanzien van de wintertarwe in de Vereenigde Staten, waar de uitzaai vrijwel gelijk gebleven is aan dien van het vorige jaar. Bovendien bereidt Rusland zich er op voor, om in het volgende jaar zijn uitvoer nog grooter te doen zijn dan in het tegenwoordige seizoen. In den loop der week is tarwe aan de termijnmarkten te Buenos Aires en Rosario 10 à 15 centavos per 100 KG. in prijs gedaald, terwijl de prijsverbetering te Winnipeg voor Mei en Juli ongeveer 1½, voor October 2¼ dollarcent per 60 lbs. bedroeg. Juli te Chicago sloot tenslotte ongeveer 1 cent hooger.

Voor rogge is de markt nog altijd zeer ongunstig gebleven. Verschepingen van beteekenis vinden uit Rusland niet plaats, maar de vraag naar rogge is tegenwoordig in Europa zeer beperkt. Voor de groote voorraden Russische rogge, die te Rotterdam liggen opgeslagen, bestaat aan de Nederlandsche markt wel voortdurend vrij goede kooplust, doch de houders dier voorraden hebben in hun onderlingen wedstrijd den laatsten tijd steeds hun prijzen verlaagd en zijn daarmede in de afgelopen week nog weder voortgegaan. De Russen zelf zijn niet bereid tot deze lage prijzen te verkoopen en zagen zich genoodzaakt dezer dagen weder in Europeesche wateren aangekomen ladingen rogge naar Rotterdam te dirigeren. In Duitschland hebben de pogingen der regeering tot verhooging der roggeprijzen nog altijd zeer weinig resultaat. De afzet blijft daar onbevredigend en de klachten der boeren omtrent de lage prijzen zijn niet verminderd. België, waar de invoer van Russisch graan verboden is, deed dezer dagen enkele inkoop van Poolse rogge en betaalde daarvoor vrij wat meer dan de in Nederland voor Russische rogge geldende prijzen.

De maïs-markt verkeerde in het begin der week nog sterk onder den indruk van de groote verschepingen der voorafgegane week en zoowel in Engeland als in België en Nederland werden vooral stoomende en aangekomen Platamaïs tot nogmaals gedaalde prijzen verkocht. De Argentijnsche verschepers zagen zich genoodzaakt, de dalende prijsbeweging te volgen en naar Nederland werden tot zeer lage prijzen eenige groote afgeladen partijen opgeruimd. Daarna is echter omstreks het midden der week een verbetering ingetreden, omdat te Hamburg, voornamelijk voor overlading naar Denemarken, goede vraag naar spoedige maïs ontstond, de aanvoeren in West-Europa tot half Februari tengevolge van de kleine verschepingen, van eenige weken geleden klein beloofden te worden en verschillende verschepers, die een gedeelte van hun stoomende maïs hadden opgeruimd, in Argentinië tot nieuwe aankoop overgingen. De prijzen in Europa ondergingen eenige verhoging en een stoomende lading Russische maïs vond in Nederland plaatsing. Zelfs werd op 30 Januari te Rotterdam vrijwel geen aangekomen maïs aangeboden. Ook voor maïs

AANVOEREN in tons van 1000 KG.

Artikelen	Rotterdam			Amsterdam			Totaal	
	25/31 Jan. 1931	Sederi 1 Jan. 1931	Overeenk. tijdvak 1930	25/31 Jan. 1931	Sederi 1 Jan. 1931	Overeenk. tijdvak 1930	1931	1930
Tarwe	18.523	87.266	147.373	—	1.640	4.080	88.906	151.453
Rogge	9.960	23.082	20.154	—	—	457	23.062	20.611
Boekweit	170	2.115	1.253	—	95	307	2.210	1.560
Maïs	5.769	111.202	113.457	5.901	25.881	32.153	137.083	145.610
Gerst	7.279	74.846	74.947	—	4.947	1.231	79.793	76.178
Haver	7.961	27.637	17.822	—	—	1.097	27.637	18.919
Lijnzaad	1.369	8.851	8.084	8.546	34.065	16.832	42.916	24.916
Lijnkoek	753	3.078	20.140	—	—	—	3.078	20.140
Tarwemeel	2.581	11.765	8.498	554	5.055	2.730	16.820	11.228
Andere meelsoorten	2.296	5.275	2.387	113	1.264	—	6.539	2.387

echter heeft deze marktverbetering slechts zeer kort stand gehouden. De Argentijnsche maïsverscheppingen der afgelopen week bleken namelijk weder groot te zijn geweest en bovendien verkeert de markt voortdurend meer onder den druk der buitengewoon goede vooruitzichten voor den nieuwen Argentijnschen maïsoogst. Tengevolge van den sterken regenval staat die er namelijk uitermate goed voor en men meent, wanneer het weder nog eenigen tijd gunstig blijft, op een record-oogst te kunnen rekenen. De kooplust voor Platamaïs, ter levering in zomer en herfst, die eenigen tijd geleden in Nederland vrij levendig was, is dan ook sterk afgenomen en op 2 Februari werd nieuwe Platamaïs dringend aangeboden. Ofschoon werkelijk vóór 12 Februari geen verdere aanvoer van Platamaïs in Nederland verwacht wordt, is op 2 Februari de prijs van aangekomen partijen daar weder aanmerkelijk gedaald, waarna die zich weder vrijwel op hetzelfde niveau bevond als op den flauwsten dag der afgelopen week. Na 12 Februari wordt te Rotterdam zeer veel maïs verwacht. Dit alles is gedurende de laatste weken gepaard gegaan met nieuwe prijsverlaging voor maïs aan de Argentijnsche termijnmarkten, die echter juist wegens de groote verscheppingen geen grooten omvang aannam. Zij bedroeg te Buenos Aires 5 à 10, te Rosario 10 à 15 centavos per 100 KG. en de prijzen kwamen daarmee iets beneden het laagste tot nog toe bereikte punt. Zeevrachten waren echter wat vaster.

Uit Roemenië wordt nog altijd geen maïs geoffreerd, evenmin als uit Zuid-Afrika. Flauw was maïs ook in Noord-Amerika, waar na een iets vastere stemming van het begin der week de prijzen weder zijn gedaald beneden het laagste punt, dat in dit seizoen tot nog toe was voorgekomen. Op 2 Februari was deze markt echter wat vaster.

Gerst is deze week niet in zoo groote hoeveelheden uit Roemenië en Rusland afgeladen als in de vorige, maar ook nu was de afgeladen hoeveelheid grooter dan in de voorafgaande weken het geval is geweest. Daar bovendien tegenwoordig gerst duurder is dan maïs, hetgeen de vraag daarvoor doet afnemen, hebben ook voor gerst de prijzen in den loop der week een verlaging ondergaan. Dit geldt zoowel voor Plata- als voor Russische en Donaugerst. Laatsgenoemde soort wordt uit het exportland zelf niet aangeboden, doch wordt door wederverkoopten voortdurend geoffreerd. De Russen waren echter deze week weer met gerst aan de markt en verkochten tot de gedaalde prijzen naar Engeland en Nederland, zoowel stoomende partijen als Februari aflading.

Haver werd in deze week uit Rusland weder meer verscheept, hetgeen er toe heeft bijgedragen, dat de houders van Russische haver te Rotterdam in den loop dezer week hun prijzen weder hebben verlaagd, evenals voor rogge het geval is. De vraag in Nederland blijft voor deze haversoort

vrij goed, doch blijkbaar niet voldoende om de verkoopers te behoeven voor de noodzakelijkheid van prijsverlaging. Platahaver is eveneens weder goedkoop geworden met in Engeland en elders slechts zeer beperkte vraag. In Duitschland is nog steeds sprake van plannen tot het hervatten van den uitvoer van haver, doch over de uitvoering dier plannen hoort men nog niets.

SUIKER.

De verschillende suikermarkten waren in de afgelopen week over het algemeen loom gestemd.

Nadat in Amerika aanvankelijk eenige flinke posten ruwsuiker tot ca. 1.40 d.c. basis Cubasuiker c. & fr. werden verhandeld, trokken koopers zich terug en werd verder zoo goed als niets meer gedaan.

De New-York termijnmarkt opende in vaste stemming om naderhand weer af te zwakken, zoodat de noteringen aan het slot ongeveer dezelfde waren als bij opening: Maart 1.27; Mei 1.34; Juli 1.41 en September 1.49, terwijl de laatste notering voor Spot Centr. 3.35 was.

De ontvangsten in de Atlantische havens der V. S. bedroegen deze week 29.000 tons, de versmeltingen 36.000 tons tegen 61.900 tons verleden jaar en de voorraden 258.000 tons tegen 564.100 tons.

De laatste Cuba-statistiek is als volgt:

	1931	1930	1929
	tons	tons	tons
Productie	—	400.000	885.000
Voorraad overgebracht per 1/1.	1.418.000	321.000	193.000
Consumptie	9.186	2.246	2.736
Weekontv. afscheepavens ...	60.352	93.646	199.302
Totaal sedert 1/1 Nieuwe Oogst	22.866	68.496	506.810
Weekexport	18.517	43.034	33.326
Totale export sedert 1/1	76.925	111.697	157.775
Voorraad afscheepavens	802.310	259.320	386.110
„ binnenland	529.579	330.323	375.453
Aantal werkende fabrieken ...	97	139	157

In Engeland werd voor ruwe rietsuiker Sh. 5/10½ betaald en kochten Raffinadeurs kleine partijtjes bietsuiker basis 88 pCt. tot Sh. 5/8¼. Op de Londense termijnmarkt trad eveneens na een vast begin eene lusteloze stemming in. De slotnoteringen voor Ruwe Rietsuiker basis 96° c.i.f. luiden:

Jan.	Sh. 5/9½	Aug.	Sh. 6/4
Maart	„ 5/9½	Dec.	„ 6/8¼
Mei	„ 6/1		

Een groot kwantum Russische suiker werd naar Britsch-Indië verkocht.

De Javamarkt was uiterst rustig. De V.I.S.P. heeft slechts 2500 tons Superieur en 300 tons No. 16 & hooger tot de laatste limites kunnen verkoopen.

STATISTISCH OVERZICHT

Jaargemidd.	TARWE Hard/Winter No. 2 loco Rotterdam/ Amsterdam per 100 K.G.		ROGGE American No. 2 ³⁾ loco Rotterdam per 100 K.G.		MAIS La Plata loco R'dam/A'dam per 2000 K.G.		GERST Amer. No. 2 ⁴⁾ loco Rotterdam per 2000 K.G.		LIJNZAAD La Plata loco R'dam/A'dam per 1960 K.G.		STEENKOLEN Westfaalsche/ Hollandsche bunkerkolen, ongezeefd f.o.b. R'dam/A'dam per 1000 K.G.		PETROLEUM Mid. Contin. Crude 33 t/m 33.9° Bé s.g. per barrel		IJZER Cleveland Foundry No. 3 f.o.b. Middlesbrough per Eng. ton		KOPER Standaard Locoprizen Londen per Eng. ton	
	fl.	%	fl.	%	fl.	%	fl.	%	fl.	%	fl.	%	\$	%	Sh.	%	£	%
1925	17.20	100.0	13.07 ⁵⁾	100.0	231.50	100.0	236.00	100.0	462.50	100.0	10.80	100.0	1.68	100.0	73/-	100.0	62 1/6	100.0
1926	15.90	92.4	11.75	89.9	174.25	75.3	196.75	83.4	360.50	77.9	17.90	165.7	1.89	112.5	86/6	118.5	58 1/2	93.5
1927	14.75	85.8	12.47 ⁵⁾	95.4	176.00	76.0	237.00	100.4	362.50	78.4	11.25	104.2	1.30	77.4	73/-	100.0	55.14/-	89.7
1928	13.47 ⁵⁾	78.3	13.15	100.6	226.00	97.7	224.50	96.8	363.00	78.5	10.10	93.5	1.20	71.4	66/-	100.0	63.16/-	102.3
1929	12.25	71.2	10.87 ⁵⁾	83.2	204.00	88.1	179.75	76.2	419.25	90.6	11.40	105.6	1.23	73.2	70/6	96.6	75.14/-	121.9
1930	9.67 ⁵⁾	56.3	6.22 ⁵⁾	47.6	136.75	59.1	111.75	47.4	356.00	77.0	11.35	105.1	1.12	66.7	67/-	91.8	54.13/-	88.0
Januari 1929	12.35	71.8	12.20	93.3	231.50	100.0	194.25	82.3	365.00	78.9	10.10	93.5	1.16	69.0	66/6	90.4	75.10/6	121.7
Februari	12.72 ⁵⁾	74.0	12.65	96.7	236.00	101.9	194.75	82.5	357.25	77.2	12.90	119.4	1.11	66.1	66/6	91.1	78.-/6	125.5
Maart	12.65	73.5	12.62 ⁵⁾	96.6	233.00	100.6	191.75	81.3	359.00	77.6	12.00	111.1	1.11	66.1	67/-	91.8	89.8/-	144.0
April	12.12 ⁵⁾	70.5	11.62 ⁵⁾	88.9	218.00	94.1	185.25	78.5	373.25	80.7	11.05	102.3	1.11	66.1	68/-	93.2	82.17/6	133.0
Mei	11.12 ⁵⁾	64.1	10.57 ⁵⁾	80.9	198.25	85.6	177.50	75.2	363.50	78.6	11.15	103.3	1.16	69.0	69/6	95.2	75.4/6	121.2
Juni	10.87 ⁵⁾	63.2	10.20	78.0	193.50	83.6	171.25	72.6	355.25	76.8	11.25	104.2	1.30	77.4	71/-	97.3	74.11/-	120.0
Juli	12.80	74.3	11.20	85.6	218.50	94.4	191.25	81.0	415.50	89.8	11.25	104.2	1.30	77.4	72/6	99.3	72.12/6	117.0
Augustus	13.12 ⁵⁾	76.3	10.75	82.2	202.50	87.5	182.75	77.4	452.50	97.8	11.25	104.2	1.30	77.4	72/6	99.3	73.17/-	119.0
September	12.62 ⁵⁾	73.4	10.20	78.0	191.00	82.5	172.00	72.9	506.75	109.6	11.40	105.6	1.30	77.4	72/6	99.3	74.19/-	120.0
October	12.10	70.4	9.87 ⁵⁾	75.6	185.00	79.9	168.00	71.2	516.50	111.7	11.25	104.2	1.30	77.4	72/6	99.3	72.16/-	117.3
November	11.77 ⁵⁾	68.5	9.20	70.4	174.00	75.2	164.75	69.8	483.25	104.5	11.35	105.1	1.30	77.4	72/6	99.3	70.5/-	113.0
December	12.62 ⁵⁾	73.4	9.35	71.5	166.00	71.7	163.75	69.4	482.00	104.4	11.75	108.8	1.30	77.4	72/6	99.3	68.6/6	110.0
Januari 1930	12.67 ⁵⁾	73.7	9.35	71.5	149.25	64.5	151.25	64.1	433.75	93.8	11.75	108.8	1.21	72.0	72/6	99.3	71.9/6	115.0
Februari	11.72 ⁵⁾	68.2	8.17 ⁵⁾	62.5	139.00	60.0	135.75	57.5	398.50	86.2	11.75	108.8	1.11	66.1	72/6	99.3	71.12/6	115.0
Maart	10.90	63.4	7.15	54.7	143.50	62.0	125.00	53.0	390.00	84.3	11.55	106.9	1.11	66.1	70/-	95.9	68.19/6	111.1
April	11.17 ⁵⁾	65.0	7.62 ⁵⁾	54.3	180.25	77.8	129.75	55.0	431.00	93.2	11.35	105.1	1.16 ⁶⁾	69.3	67/6	92.5	61.3/-	98.0
Mei	10.45	60.8	6.55	50.1	148.50	64.1	114.50	48.5	405.00	87.6	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	67/6	92.5	53.9/-	86.0
Juni	10.05	58.4	5.17 ⁶⁾	39.6	145.50	62.9	103.75	44.0	385.50	83.4	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	67/6	92.5	50.1/6	80.0
Juli	9.55	55.5	5.82 ⁶⁾	44.6	157.75	68.1	104.00	45.8	347.75	74.8	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	67/6	92.5	48.2/-	77.0
Augustus	9.45	54.9	6.30	48.2	146.00	63.1	116.25	49.3	365.00	78.9	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	65/-	89.0	47.15/-	76.0
September	8.40	48.8	5.25	40.2	127.50	55.1	99.00	41.9	318.75	68.9	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	63/6	87.1	46.6/-	74.0
October	7.40	43.0	4.62 ⁶⁾	35.4	112.25	48.5	86.00	36.4	281.25	60.8	11.35	105.1	1.18 ⁶⁾	70.5	63/6 ⁶⁾	87.1	43.-/6	69.0
November	7.25	42.2	4.25	32.5	94.50	40.8	82.25	34.9	270.75	58.5	10.90	109.9	0.85	50.6	63/6 ⁶⁾	87.1	46.8/6	74.0
December	7.07 ⁵⁾	41.1	4.30	32.9	96.00	41.5	91.00	36.8	247.75	53.6	10.85	100.5	0.85	50.6	63/6 ⁶⁾	87.1	47.6/6	76.0
Januari 1931	6.52 ⁵⁾	37.9	4.-	30.6	84.50	36.5	86.25	36.5	207.50	44.9	10.30	95.4	0.85	50.6	60/6	82.9	45.7/6	73.0
2 Februari	5.50	32.0	3.90	29.8	80.-	34.6	82.-	31.7	200.-	43.3	10.30	95.4	0.85	50.6	58/6	80.3	43.12/6	70.0

1) Men zie voor de toelichting op dezen staat de nummers van 8 en 15 Augustus 1928 (No. 658 en 659) pag. 689/90 en 709. 2) 79 Kg. La Plata. 3) = Western vó

Hier te lande bestond de geheele week absoluut geen ondernemingslust, hetgeen blijkt uit den omzet op de Amsterdamse termijnmarkt; deze bedroeg slechts 11 contracten à 50 tons. De slotnoteeringen gaven het volgende beeld te zien: Maart $f 7\frac{7}{8}$; Mei $f 8\frac{1}{2}$; Aug. $f 8\frac{3}{8}$ en Dec. $f 8\frac{3}{8}$, alles geboden, terwijl vraagprijzen $f \frac{1}{4}$ hooger lagen.

KATOEN.

Marktbericht van de Heeren Sir Jacob Behrens & Sons. Manchester, d.d. 28 Januari 1931.

Wij wezen er de vorige week reeds op, dat Amerikaansche katoen merkwaardig vast gebleven is, doch op jl. Woensdag had er een stijging van 12 punten plaats en sedert dien tijd zijn er verdere stijgingen gevolgd. Zoowel Liverpool als de New-York-markten sloten gisterenavond hooger, terwijl Liverpool hedenmorgen eveneens 5 tot 6 punten hooger opent. Egyptische katoen is ook vaster in prijs en F.G.F. Sakel spot noteerde gisteren 8.75 d. De neiging voor vastere katoenprijzen tijdens arbeidersmoeilijkheden en stilstand van machines is niet ongewoon, doch er zijn natuurlijk andere afzetgebieden voor katoen behalve Lancashire. Verkoopen in Liverpool waren ongeveer gelijk aan de voorafgaande weken, nl. 23.180 balen, doch het Amerikaansche totaal was minder dan 10.000 balen, terwijl Peru-katoen slechts 7.370 balen bedroeg. Meer dan 3000 balen waren Egyptische en Soudan katoen, terwijl van Indische en andere katoen 1780 balen verkocht werden.

In de Amerikaansche garenmarkt valt weinig nieuws te melden. Het stilzetten van de machines, in enkele weefcentra maakt het werk van verkoopters zeer moeilijk en voor binnenlandsch gebruik is daarom de afname van de meeste soorten garen zeer gering. Gedurende de laatste dagen der vorige week bestond er echter een flinke Continentale handel in Amerikaansche twist en weft, terwijl eergisteren verdere biedingen in de markt waren, doch koopers zijn niet geneigd de stijging van het ruwe materiaal te volgen en het is zeer moeilijk om zaken af te sluiten. Bijzonderheden voor getwijnde garens komen beter binnen, doch verkoopen gaat zoowel in enkele als getwijnde bundelgarens op bescheiden schaal wat om, doch de vraag voor binnenlandsch gebruik is vrijwel te verwaarloozen, zoowel voor cops als bundelgarens.

De doekmarkt toont neiging tot stijgen. Dit tegelijk met de mogelijkheid om in de nabije toekomst niet in staat te zijn zich van aanvoeren te voorzien, heeft heel wat dekingsorders gebracht. Er worden echter geen hoeveelheden van beteekenis afgesloten en de handel is nog van weinig belang.

De industriële horizon is op het oogenblik nog niet

opgeklaard en er gaat vrijwel niets om tengevolge van het resultaat van de stemming der werknemers. De regeering schijnt echter geheel op de hoogte van de tegenwoordige moeilijkheden te zijn en is wel geneigd te assisteeran. Men zegt, dat er meer vraag van Indië komt, doch daar het nu onmogelijk schijnt om zaken met gearandeerde levering af te sluiten, is het zeer moeilijk om tot zaken te komen.

Liverpoolnoteeringen Oost. koersen 20 Jan. 27 Jan. 21 Jan. 28 Jan. T.T. op Br.-Indië $1\frac{5}{8}$ $1\frac{5}{8}$ F.G.F. Sakellaridis 8,45 8,90 T.T. op Hongkong $11\frac{1}{2}$ $11\frac{1}{2}$ G.F. No. 1 Oomra. 3,11 3,25 T.T. op Shanghai $1\frac{3}{4}$ $1\frac{3}{4}$

KOFFIE.

Gedurende de afgelopen berichtweek bleef de markt in zeer kalme stemming verkeeran. De Braziliaansche wisselkoers liep nog $\frac{7}{64}$ d. terug, waardoor de stand van $4\frac{20}{64}$ d. bereikt werd. Als gevolg daarvan waren de afladers in Brazilië met de kost- en vrachtaanbiedingen gemakkelijker en liepen de prijzen over het algemeen 2/- à 2/6 terug voor Santos en ca. 1/- voor Rio.

Volgens een van de Associated Press uit Rio de Janeiro ontvangen bericht, heeft de Braziliaansche Regeering besloten om den in de pakhuizen van Sao Paulo teruggehouden voorraad koffie op te koopen tegen betaling van 80 Milreis per baal basis Santos type 5, met de bedoeling om dezen voorraad uit de markt te nemen en verder de koffie van den nieuwen oogst, aanvangende 1 Juli, zonder beperkende maatregelen te laten verhandelen. Ten einde verdere uitbreiding van de cultuur tegen te gaan, is besloten om een belasting te heffen van 1 Milreis voor iederen boom, die nieuw wordt geplant. Wat den laatsten maatregel betreft, zoo komt deze tamelijk laat, want het is wel niet aan te nemen, dat bij den huidige ongunstigen toestand van de planters en bij de tegenwoordige lage prijzen van het artikel zelf, veel lust tot nieuwe aanplantingen zal bestaan.

In Nederlandsch-Indië was de stemming voor de ongewassen Robusta-soorten iets beter, terwijl die voor de gewassen soort geen verandering onderging.

De noteeringen aan de Rotterdamse termijnmarkt bleven de geheele week vrijwel onveranderd en waren Dinsdag 3 dezer des voormiddags voor Februari 23, Maart 20%, Mei 19%, September 18%, December 18% ct.

Aan de loco-markt was de afzet onbevredigend, met onveranderde officieele noteeringen van 29 ct. per $\frac{1}{2}$ K.G. voor Superior Santos en 27 ct. voor Robusta.

De prijzen van gewoon goed beschreven Superior Santos op prompte verscheping zijn thans ongeveer $40\frac{6}{6}$ à $42\frac{3}{3}$ per cwt. en van dito Prime ongeveer $42\frac{-}{-}$ à $43\frac{3}{3}$, terwijl zij van Rio type New-York 7 met beschrijving, prompte verscheping, bedragen $27\frac{6}{6}$ à $28\frac{-}{-}$.

AN GROOTHANDELSPRIJZEN¹⁾

TIN locoprijzen Londen per Eng. ton		KATOEN Middling locoprijzen New York per lb.		WOL gekamde Australische, Merino, 64's Av. loco Bradford per lb.		WOL gekamde Australische, Crossbred Colo- nial Carded, 50's Av. loco Bradford per lb.		RUBBER ²⁾ Standaard Ribbed Smoked Sheets loco Londen per lb.		SUIKER Witte kristal- suiker loco R'dam/A'dam. per 100 K.G.		KOFFIE Robusta Locoprijzen Rotterdam per $\frac{1}{2}$ K.G.		THEE Aff. N.-I. theev. A'dam gem. pr. Java- en Suma- trathee p. $\frac{1}{2}$ K.G.		Indexcijfer v/h. Centr. B. v. d. Stat., herleid van 1913 = 100 tot 1925 = 100		Indexcijfer van The Economist, herleid 1927 = 100 tot 1925 = 100	
£	0/0	¢ cts.	0/0	pence	0/0	pence	0/0	Sh.	0/0	fl.	0/0	cts.	0/0	cts.	0/0	100,0	100,0	100,0	100,0
261.17/-	100,0	23,25	100,0	55,00	100,0	29,50	100,0	2/11,625	100,0	18,75	100,0	61,375	100,0	84,5	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
290.17/6	111,1	17,55	75,5	47,25	85,9	24,75	83,9	2/-	67,4	17,50	93,3	55,375	90,2	94,25	111,5	93,2	92,9	92,9	92,9
290.4/-	110,8	17,50	75,3	48,50	88,2	26,50	89,8	1/6,375	51,6	19,125	102,0	46,875	76,4	82,75	97,9	95,4	89,5	89,5	89,5
227.5/-	86,8	20,00	86,0	51,50	93,6	30,50	103,4	-/10,75	30,2	15,85	84,5	49,625	80,9	75,25	89,1	96,4	87,6	87,6	87,6
203.15/6	77,8	19,15	82,4	39,-	70,9	25,25	85,6	-/10,25	28,8	13,-	69,3	50,75	82,7	69,25	82,0	91,6	82,6	82,6	82,6
142.5/-	54,3	13,55	58,3	26,75	48,6	16,25	55,1	-/5,875	16,5	9,60	51,2	32	52,1	60,75	71,8	75,5	69,4	69,4	69,4
222.7/6	84,9	20,20	86,9	46,75	85,0	28,75	97,3	-/9,875	27,9	13,775	73,5	53,125	86,6	77,25	91,4	94,2	84,6	84,6	84,6
222.11/-	85,0	20,10	86,5	44,25	80,5	27,75	94,1	1/-	33,7	13,375	71,3	54	88,0	74,25	87,9	94,2	85,4	85,4	85,4
221.0/6	84,4	21,25	91,4	44,00	80,0	27,50	93,2	1/0,125	34,0	13,50	72,0	54	88,0	72,75	86,1	94,8	85,8	85,8	85,8
207.5/6	79,2	20,45	88,0	43,25	78,6	27,25	92,4	-/10,5	29,5	13,375	71,3	54	88,0	74,25	87,9	94,2	85,4	85,4	85,4
197.5/6	75,3	19,40	83,4	41,50	75,5	26,25	89,0	-/10,875	30,5	12,25	65,3	54	88,0	73,50	87,0	91,6	81,7	81,7	81,7
200.5/-	76,5	18,75	80,6	40,00	72,7	25,75	87,3	-/10,625	29,8	12,00	64,0	54	88,0	69,50	82,2	91,0	81,9	81,9	81,9
209.5/6	79,9	18,65	80,2	38,75	70,5	24,75	83,9	-/11	30,9	13,425	71,6	54	88,0	68,50	81,1	91,0	83,7	83,7	83,7
210.11/-	80,4	18,60	80,0	37,00	67,3	24,00	81,4	-/10,5	29,5	13,00	69,3	53,50	87,2	64	75,6	91,6	83,6	83,6	83,6
205.5/6	78,4	18,90	81,3	34,25	62,3	23,75	80,5	-/10,125	28,4	13,475	71,9	51,75	84,3	64	75,6	91,0	82,0	82,0	82,0
188.9/6	72,0	18,45	79,4	32,50	59,1	22,50	76,3	-/9,625	27,0	13,30	70,9	48,50	79,0	66	78,7	90,3	80,5	80,5	80,5
182.-/6	69,5	17,50	75,3	34,25	62,3	23,00	78,0	-/8,125	22,8	12,50	66,7	41,75	68,0	66,50	78,1	88,4	78,8	78,8	78,8
178.18/6	68,3	17,25	74,2	31,25	56,8	21,25	72,0	-/8	22,5	12,075	64,4	36,75	59,9	60,75	71,8	87,1	78,8	78,8	78,8
174.13/-	66,7	17,15	73,8	29,50	53,6	19,25	65,3	-/7,375	20,7	11,675	62,3	35	57,0	60,50	71,6	84,5	76,9	76,9	76,9
174.41/-	66,5	15,45	66,4	28,50	51,8	17,75	60,2	-/8	22,5	11,40	60,8	35	57,0	58,25	68,9	81,3	75,2	75,2	75,2
165.18/-	63,4	15,20	65,4	26,25	47,7	16,50	55,9	-/7,625	21,4	10,70	57,1	35	57,0	62,25	73,7	78,7	74,2	74,2	74,2
161.17/6	61,8	16,45	70,8	27,25	49,5	17,25	58,5	-/7,375	20,7	10,55	56,3	35	57,0	59,50	70,4	78,7	72,8	72,8	72,8
145.-/-	55,4	16,50	71,0	28,75	52,3	18,00	61,0	-/6,875	19,3	9,80	52,3	34,75	56,6	58	68,6	76,1	72,0	72,0	72,0
136.4/6	52,0	14,50	62,4	27,75	50,5	17,50	59,3	-/6,125	17,2	9,775	52,1	33	53,8	58	66,6	76,1	70,4	70,4	70,4
134.17/6	51,5	13,10	56,3	27,00	49,1	16,75	56,8	-/5,625	15,8	9,275	49,5	31,50	51,3	55,50	65,7	74,2	69,3	69,3	69,3
135.5/6	51,7	11,95	51,4	27,25	49,5	16,50	55,9	-/4,875	13,8	8,50	45,3	29,50	48,1	55,25	65,4	73,5	67,9	67,9	67,9
132.6/-	50,5	11,-	47,3	27,00	49,1	15,75	53,4	-/4,125	11,6	7,975	42,5	28,25	46,0	59,50	70,4	72,3	65,4	65,4	65,4
117.13/-	44,9	10,55	45,4	24,50	44,5	14,50	49,2	-/4	11,2	8,625	46,0	29	47,3	66,50	78,7	71,6	64,6	64,6	64,6
113.16/-	43,5	10,85	46,7	24,00	43,6	13,00	44,1	-/4,375	12,3	8,75	46,7	29	47,3	68,25	80,8	71,0	63,3	63,3	63,3
115.3/-	44,0	9,95	42,8	22,50	40,9	12,50	42,4	-/4,375	12,3	8,20	43,7	29	47,3	66,75	79,0	69,0	61,3	61,3	61,3
116.8/-	44,4	10,30	44,3	21,25	38,6	12,00	40,7	-/4,25	11,9	8,20	43,7	28	45,6	66,25	78,4				
113.7/6	43,3							-/3,875	10,9	8,25	44,0	27	44,0						

invoering van de huidige officieele noteeringswijze (Jan. 1928); vanaf 16 Dec. 1929 74/5 K.G. Hongaarsche; vanaf 26 Mei 1930 Z.-Russische. ¹⁾ = Malting vóór de invoering van de huidige offic. not. wijze (Jan. 1928); Barley vanaf 2/231. ²⁾ Jaar- en maandgem. afger. op $\frac{1}{2}$ pence. ³⁾ Noteering Schotland 59,6. ⁴⁾ 58/-.

Van Robusta op aflading van Nederlandsch-Indië zijn de prijzen in de eerste hand op het oogenblik:

Palembang Robusta, Februari-verschepping, 16 ct.; Benkoelen Robusta, Februari-verschepping, 17½ ct.; Mandheling Robusta, Februari-verschepping, 18½ ct.; W.I.B. f.a.q. Robusta, Februari-verschepping, 25½ ct., alles per ½ K.G., cif, uitgeleverd gewicht, netto contant.

De slot-noteringen te New-York van het aldaar geldende gemengd contract (basis Rio No. 7) waren:

	Mrt.	Mei	Sept.	Dec.
2 Februari	\$ 5.82	\$ 5.75	\$ 5.59	\$ 5.51
26 Januari	„ 5.85	„ 5.79	„ 5.63	„ 5.55
19 Januari	„ 5.95	„ 5.80	„ 5.61	„ 5.52
12 Januari	„ 5.98	„ 5.86	„ 5.67	„ 5.55

Rotterdam, 3 Februari 1931.

(Mededeeling van de Vereeniging voor den Goederenhandel te Rotterdam.)

Noteeringen en voorraden in Brazilië.

Data	te Rio		te Santos		Wisselkoers te Rio op Londen
	Voorraad (In Balen)	Prijs (No. 7)	Voorraad (In Balen)	Prijs (No. 4)	
2 Feb. 1931	198.000	12.125	1.020.000	15.000	4 3/4 pence
26 Jan. 1931	244.000	11.925	1.144.000	15.000	4 3/8 pence
19 Jan. 1931	238.000	12.125	1.064.000	15.000	4 1/2 pence
2 Feb. 1930	324.000	16.475	1.001.000	21.200	5 1/4 pence

1) In Reis.

Ontvangsten uit het binnenland van Brazilië in Balen.

Data	te Rio		te Santos	
	Afgelopen week	Sedert 1 Juli	Afgelopen week	Sedert 1 Juli
31 Jan. 1931	106.000	2.244.000	246.000	6.761.000
21 Jan. 1930	58.000	1.865.000	240.000	5.665.000

THEE.

De theemarkt had in de afgelopen week een traag en onregelmatig verloop. Er heerschte een gedrukte stemming en de prijzen liepen voor Britsch-Indische en Ceylon-theeën resp. tot ¼ en 2 d. lager. Java- en Sumatra-theeën gingen meerendeels tot ½ d. in prijs achteruit. Goede kwaliteiten Br-Indische najaarsthee en Java G.O.P.'s met veel geel waren prijshoudend.

De kwaliteit van de aangeboden theeën was achteruitgaande.

Volgens publicaties van de Vereeniging voor de Theecultuur in Nederlandsch-Indië te Amsterdam bedroeg de thee-uitvoer van Japan in December 796.000 KG. (v.j. 747.000 KG.). Gedurende Januari-December 1930 werden uitgevoerd 9.216.000 KG. tegenover 10.731.000 KG. in 1929; een vermindering voor 1930 van ca. 1½ miljoen KG.

De uitvoer van zwarte thee van Ceylon beliep in December 16.602.000 lbs. tegenover 20.126.000 lbs. in December 1929. Gedurende Januari-December 1930 werden in totaal uitgevoerd 239.111.000 lbs., een vermindering aantoonende ten opzichte van het jaar 1929, dat een uitvoer te zien gaf van 250.168.000 lbs., van ca. 11 miljoen lbs.

De thee-invoer in Amerika geeft voor de periode Januari-October 1930 een cijfer te zien van 69.332.000 lbs., tegenover in 1929 71.606.000 lbs.

Amsterdam, 2 Februari 1931.

VERKEERSWEZEN.

VRACHTENMARKT.

Graan van Noord-Amerika. In de vraag naar scheepsruimte kwam een lichte verbetering tot stand, doch de vrachten bleven onveranderd. Van New-York naar Bordeaux-Antwerpen Range werd afgesloten op basis van \$ 0.09 voor prompt laden, naar de Middellandsche Zee tegen \$ 0.10½ en naar Griekenland tegen \$ 0.12 per begin Februari. Op deze basis worden verdere ladingen genoteerd.

Noord-Pacifc. Van de Noord-Pacifc valt nog geen verbetering te constateeren. Van Vancouver naar U.K./Continent wordt nominaal 22/6 genoteerd voor Februari/Maart laden. Voor Portugal werd Maart-tonnage aangeboden tegen 24/-; de genoteerde orders zijn echter nog niet definitief.

La Plata. In het begin van de vorige week was deze markt kalm, waarna een geleidelijke verbetering intrad. Door de betere weerberichten uit het binnenland waren afladers meer geneigd zaken te doen en de vrachten voor prompte booten liepen op. Een handige prompte boot kreeg 18/- van niet boven Santa Fé naar het Continent direct, met 6 d. reductie voor Antwerpen of Rotterdam en de optie van

twee loshavens tegen 9 d. extra. Van Lorenzo range werd voor dezelfde positie en grootte 17/6 geboden naar U.K./Continent, 6 d. minder voor Antwerpen of Rotterdam en voor een lading van 6000 ton, 10 pCt., naar U.K./Continent, met ligdagen 5 Februari, is 17/3 te krijgen. Naar Scandinavië direct is 18/9 geaccepteerd voor een s/s van 6100, 10 pCt., per 16/26 Februari. Van Bahia Blanca heeft een 8000 tonner 16/- naar U.K./Continent gekregen, met opties voor Portugal en de Middellandsche Zee, terwijl naar de Adriatische Zee direct een boot van 5300 ton, 10 pCt., 18/- geaccepteerd heeft van dezelfde laadhaven, beide met 15 Februari cancelling. De vrachten bleven vast, doch de vraag was aan het einde van de week niet groot.

Salpeter van Chili. De positie blijft nog onveranderd; er wordt geen enkele order genoteerd naar het Continent of de Middellandsche Zee, noch voor wilde booten, noch voor lijnruimte. Naar de Vereenigde Staten blijft de vracht nominaal ca. \$ 3.75 en ofschoon tegen dit cijfer geen tonnage verkregen kan worden toonen bevrachters geen haast om af te sluiten.

Burmah. De markt was kalm en de vrachten gemakkelijker. Februari/Maart tonnage van middelmatige grootte was verkrijgbaar naar Antwerpen/Hamburg Range tegen 22/6 en een 6900 tonner werd afgesloten voor tweede helft Maart laden naar Nederland direct tegen 21/6. Voor een groote lading per Maart naar Gdynia wordt 23/- genoteerd.

Donau en Zwarte Zee. Van den Donau is nog steeds geen vraag. De Zwarte Zee markt was levendig en minstens 12 booten werden in de afgelopen week afgesloten. De vrachten waren iets gemakkelijker, nl. 11/- basis Continent met volle opties.

Middellandsche Zee. De toestand op deze markt is thans slechter dan ooit tevoren. Er is gebrek aan definitieve orders, in het bijzonder voor de vroege posities, en er schijnt absoluut geen kans te zijn, dat de vrachten binnenkort zullen stijgen. De volgende erts-ladingen werden afgesloten: Melilla/Rotterdam of Poortershaven 4/4½, San Juan/Immingham 8/3, Huelva/Rotterdam 4/6, Nantes 5/6, Rouaan 5/7½, Sas van Gent 6/-, Garston 7/6½, en Kings Lynn 8/1½. Voor fosphaat werd betaald: Casablanca/Aberdeen 6/9, Stax/Cork 8/-. De fruitmarkt van Zuid-Spanje bleef lusteloos, daar de verscheppingen nog worden opgehouden tengevolge van den invloed van het slechte weer op den oogst.

Noord-Spanje. De toestand op deze markt blijft onveranderd en de vraag naar scheepsruimte is zeer gering. Er kwamen geen afsluitingen tot stand, maar er is vraag naar een prompte boot van Bilbao naar Rouaan tegen 4/9 en voor midden-Februari ruimte van Bilbao naar Middlesbro tegen 4/9. Van Santander naar Rotterdam wordt 4/9 genoteerd en van Salta Cabello of Onton naar IJmuiden 4/6.

Kolen van Groot-Britannië. Daar er thans meer kolen in Zuid-Wales beschikbaar zijn, kwamen er meer orders aan de markt en gedurende de afgelopen week werden vrij veel booten afgesloten. De vrachten waren vast met een opwaartsche neiging, speciaal in de richting van Zuid-Amerika, waarheen de hetere vracht van 10/6 toegestaan werd naar Buenos Aires. Van Zuid-Wales werd o.m. afgesloten: Rouaan 3/3, Lissabon 6/6, Algiers 7/-, Barcelona 7/9, Genua 6/3, Sulina 8/1½, Haiffa 7/6, Alexandrië 7/-, Dakar 6/9, Rio of Santos 9/3, Monte Video 9/10½, Buenos Aires 10/6, Ibcuy 12/3 (briketten), Rosario 11/3 en Noord-Amerika 7/-, en van de Oostkust: Brunsbuttel 3/3, Elbe 3/6, Antwerpen 2/6, Rouaan 3/6, Oran 6/7½, Marseille 7/-, Genua 6/-, Alexandrië 6/9 en Buenos Aires 10/-.

RIJNVAART.

Week van 25 t/m. 31 Januari 1931.

De aanvoeren van zeezijde waren gering. Scheepsruimte bleef bij weinig vraag overvloedig beschikbaar. De erts-vracht bleef onveranderd genoteerd: naar de Ruhrhavens: f 0.40 met 3—4 losdagen, f 0.50 met 6—8 losdagen; naar Grimberg/Erhl: f 0.50 met 3—4 losdagen, f 0.60 met 6—8 losdagen. Voor den Bovenrijn was eveneens weinig vraag. Scheepsruimte bleef meer dan voldoende beschikbaar. Voor ruwe producten naar Mannheim bedroeg de vracht f 0.70 à f 0.80 per last met verkorten lostijd. Het sleeploon bedroeg 30 cts. tarief. Veel scheepsruimte sleepte wegens gebrek aan emplooi op eigen risico ledig naar de Ruhrhavens. De waterstand bleef afwisselend vallend en wassend. Naar den Bovenrijn werd op ca. 2.40 M. en naar den Benedenrijn op vollen diepgang afgeladen.

In de Ruhrhavens ging weinig om. Tengevolge van de groote aanbieding van ledige scheepsruimte liep de vracht voor exportkolen naar Rotterdam wederom met 10 Pfg. terug en bedroeg Mk. 0.80 per ton inclusief sleeploon.